கழக வெளியீடு : கஅங

சங்கர நாராயணர் கோயிற்

கோமதியம்பிகை பிள்ளைத்தமிழ்



ஊற்றுமலை சமத்தான வித்துவான்

புளியங்குடி திரு முத்துவீரக் கவிராயரவர்கள்

இயற்றியது

கழகப் புலவர் சித்தாந்த பண்டிதர்

திரு ப இராமநாத பிள்ளையவர்கள்

எழுதிய குறிப்புரை



திருநெல்வேலித் தென்னிந்திய

சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், லிமிடெட்,

சென்னை-1. மதுரை-1. திருநெல்வேலி-6.

1968

பரமசிவன் பிள்ளை இராமநாத பிள்ளை (1890)

Ed 1 August 1959

Reprint : Nov. 1968

o31, IM 70, 1

K 8

SANKARA NARAYANAR KOIL

KOMATHIAMBIGAI PILLAITTHAMIZH

Thiruvaranganar Achakam, Madras-13. (I)

பதிப்புரை

பெயர்முறையில் பிள்ளைத்தமிழ் எனப் பேசப்படும் பனுவல்கள் உண்மையிற் பெரிய தமிழ்ப்பெரு நூல்களே. அந் நூல்களைக் கற்பாருள்ளம் தத்தம்குழந்தைகளிடம் குழைந்துருகிக் கனிந்து களிப்புறுவதுபோல் களிப்புறுமென்பது கைவந்த மெய்ம்மையாகும். "குழந்தையும் தெய்வமும் கொண்டாடி யவிடத்து" என்னும் முதுமொழி எல்லாரானும் நன்குணர்த்தப் பட்ட தொன்றாகும்; இம் முதுமொழியினமைவால் தெய்வத்தையும் குழந்தையாக நினைந்து கொண்டாடுவது சாலச்சிறந்ததென்பது விளங்கும். பிள்ளைமைப்பருவம் "செறுநரும் விழையும் செயிர் தீர்" பருவமாகும். குழந்தையின் உள்ளம் மாசுமறு வற்றது. அதனால் அக் குழந்தை தெய்வ வடிவமாகவே திகழ்வது தெளிவு.

அறிமுகமில்லாத பிள்ளைகளையும், வேற்றுமையின்றிக் கண்டார் காதல்கொண்டு கைநீட்டி வாங்க முற்படுவதும், அப் பிள்ளைகளும் பெரும்பாலும் தாவிச் செல்ல முற்படுவதும், அவை கண்டு ஈன்றார் கொடுத்துவப்பதும் உலகியலிற் காணும் உண்மை களாகும். இதுபோல் பிள்ளைத்தமிழ் நூல்களும் எல்லாரானும் இனிதேற்றுக் கற்றுப் பயனெய்தி இன்புறும் எழில் நூல்களாகும். அதுகுறித்தே கழகத்தாரால் பல பிள்ளைத்தமிழ் நூல்கள் வெளி யிட்டு வருவதும், பிள்ளைத்தமிழ் மாநாடுகள் கூட்டி அவற்றைப் பற்றிய ஆய்வுநூல்கள் வெளியிட்டு வருவதும் அனைவரும் அறிந்த வுண்மையாகும்.

அம்முறையில் "சங்கர நாராயணர் கோயிற் **கோமதி யம்பிகை பிள்ளைத்தமிழ்**" என்னும் இந் நூலும் வெளி வருகின்றது. இதன் ஆசிரியர் வரலாறும் நூலின் சிறப்பும் இதன் முன்னுரையின்கண் காணலாம். இந் நூல் ஊற்றுமலைச் சமத்தான அரசராகிய பெருந்திரு இருதயாலய மருதப்ப தேவரவர்கள் வாழ்க்கைத்துணைவியார் சிவத்திரு மீனாட்சிசுந்தர நாச்சியாரவர்கள் பொருளுதவியால் நந்தன ஆண்டில் வெளி வந்துள்ளது.

இந் நூலுக்குக் கழகப் புலவர் சித்தாந்தபண்டிதர் திரு. ப. இராமநாத பிள்ளையவர்களைக்கொண்டு எல்லாப் பாட்டுக்களுக்குங் குறிப்புரையும், இன்றியமையாதவிடங்களில் விளக்கங்களும், வரலாறுகளும், இலக்கணக் குறிப்புக்களும், தக்க மேற்கோள்களும், சித்தாந்த நுணுக்கங்களும், உருவக உண்மைகளும் பிறவும் அமைய விரிவுரையும் எழுதி அவ்வப்பாட்டின் கீழ்ச் சேர்க்கப் பட்டு இரண்டாம் பதிப்பாகக் கழகத்தாரால் இந் நூல் வெளி வருகிறது.

இதனைப் பொதுவாகச் செந்தமிழ் அன்பர்களும் சிறப்பாகச் செந்நெறிச் செல்வர்களும் வாங்கியும் வாங்கு வித்தும், கற்றும் கற்பித்தும் இன்பம் எய்துவாராக.

சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தார்.

முன்னுரை

தெய்வத் திருவுருவங்கள் அனைத்தும் அத் தெய்வத்தின் தண்ணளி நிறைந்த பண்புகள் புலனுக அருள்வடிவாய் மெய்யன்பர்களுக்குத் தோற்றமளித் தருளிய திருத்தோற்றங் களாகும். இத் தோற்ற வடிவங்கள் செந்நெறியாளர்கட்கு அந் நெறி யுண்மைகற்கும் உருவ எழுத்துப் பெருநூல்களாகும். இம் முறையான் தில்லைத் திருக்கூத்தரின் திருவடிவம் கீழிருந்து மேல்நோக்கி "நமசிவய" எனவும், மேலிருந்து கீழ்நோக்கிச் "சிவயநம" எனவும் அருளாற் கண்டு வழிபடவமைந்த பொருளுடையதாகும். மேலும் திருக்கைகள் மூன்றினல் உடம் பின்கட் காணப்படும் முத்தொழில்களும், திருவடியிரண்டினுல் ஆளாக்கல் அடிச்சேர்த்தலாகிய உயிரின்கண் நிகழ்த்தப்படும் இருதொழில்களும் குறிக்கப்படுகின்றன. இவற்றின் விரி வனைத்தும் மெய்கண்ட நூல்களாகிய தமிழாகமத்தின்கண் கண்டுகொள்க.

தெய்வத்தைத் திருக்குழந்தை வடிவமாக வைத்து வழி படுதல் எல்லாவற்றினும் சிறந்த எழிலின்ப ஊற்ருகக் காணப் படும். அந்த முறையில் ஆண்பாற் பிள்ளைத் தமிழும் பெண்பாற் பிள்ளைத்தமிழும் தெய்வங்கட்கும் ஆன்ரோருக்கி வழங்கி வருகின்றன. அம்முறையில் "சங்கர நாராயணர் கோயிற் கோமதியம்பிகை பிள்ளைத்தமிழ்" என்னும் இச் சீரியநூலும் ஊற்றுமலைக் குறுநில மன்னரின் வேத்தவைப் புலவர் புளியங்குடி "முத்துவீரக் கவிராயர்" ரவர்களால் யாக்கப்பெற்று வெளி வந்துள்ளது. இதன்கண்ணும் எல்லாப் பிள்ளைத்தமிழ்களைப் போன்று பத்துப் பருவங்களும் அமைந்துள்ளன.

இவ் வாசிரியரைப் பற்றிய விரிந்த வரலாறுகள் ஏதும் புலனாகவில்லை. இவர் ஏறத்தாழ தொண்ணூறாண்டுகளுக்கு முன் வாழ்ந்தவரெனத் தெரிகின்றது. இப் பெருந்தகையார் பழந்தமிழ் நூல்களிலும், திருமுறை சித்தாந்தங்களாகிய செந்நெறி நூல்களிலும், புராண இதிகாச இலக்கண இலக்கியங்களிலும், சிற்றிலக்கியத் தொகுதிகளிலும் கற்றுத் துறைபோய வல்லுநரென்று தெரிகிறது.

அவ்வவற்றின் சொற்பொருள்களும் நுண்கருத்துக்களும் இப் பிள்ளைத்தமிழின்கண் ஆங்காங்கு மிளிர்ந்து காணப்படுகின்றன. புராண நிகழ்ச்சிகள் பல பல்வேறிடங்களில் சொல்லும் பொருளுந் தொடர்ந்தொழுகச் சுவைநனி சொட்ட உவமை, உருவகம், தற்குறிப்பேற்றம் முதலிய பல அணிகள் திகழ விளங்குகின்றன.

நூல் பெரும்பாலும் எல்லாரானும் வழங்கிவரும் இயற்சொல்லான் அமைந்துள்ளது. சிற்சில திரிசொற்கள் காணப்படினும் அவை எளிதுணர் பொருளன. சமய நுண்கருத்துக்களைப் பொருந்திய ஒப்புக்களால் அனைவரும் உளங்கொள விளக்கியுள்ளனர்.

இத் திருவூரின்கண் விளங்கி விழுப்பே றளித்துவரும் ''புற்று மண்'' ணாகிய மற்றொப்பில்லா உற்ற மருந்தின் உண்மை உயர்வினை நன்கு யாப்புறுத்துள்ளனர் இவ்வாசிரியர். அம் மருந்து எல்லா நோய் நீக்கத்திற்கும் ஆக்கமளித்தருளும் நோக்கமிக்க கைகண்ட ஒரு மருந்தாகும். அம்மட்டோ, உடற்பிணியகற்றி யொழிப்பது போன்று உயிர்ப்பிணியாகிய பழமல நோயினையும் அகற்றி யொழிக்கும் மிகப்பெரிய மருந்துமாகும். உடல்நோயகன்று உறுநலமுற்று வாழவும் அம் மருந்து அருந்துணை யாவதுபோல் உயிர்நோயகன்று திருவடிப் பெருநல

முற்றுப் பேரின்ப வாழ்வு எய்துவதற்கும் வழியாக நிற்பது இப் புற்றுமருந்தே யாகும். இவ்வுண்மைகளை இவ்வாசிரியர் பலவிடங்களில் உளங்கொளும் எடுத்துக்காட்டுக்களுடன் வளம்பெற விளக்கியுள்ளனர். வரிப்பாட்டுக்களும் ஆங்காங்குத் திகழ்ந்து கற்பார்க்குக் களிப்பூட்டுந் தகையவாக் காணப்படுகின்றன. பெரும்பான்மையான பாட்டுக்கள் சிறிது கற்றார்க்கும் எண்மையிற் பொருள் விளங்கும் வண்மையாய் அமைந்துள்ளன.

இவ் வாசிரியரால் சீவலமாற பாண்டியரியற்றிய சங்கரநயினார் கோயில் புராணத்துள் நதிச் சருக்கம் முதல் மூர்த்தி விசேடச் சருக்கம் முடிய ஆறு சருக்கங்களும், கடவுள் வாழ்த்துள் மூன்று பாடல்களும், புராண வரலாற்றுள் இரண்டு பாடல்களும் பாடிச் சேர்க்கப்பெற்றன எனத் தெரியவருகின்றது. இவையன்றி வேறு வரலாறுகள் இனிமேல் கிடைக்குமேல் அவை அடுத்த பதிப்பிற் சேர்த்து வெளியிடப்பெறும். தெரிந்த மெய்யன்பர்கள் எவரேனும் வரலாறு குறித்துத் தெரிவிப்பின் நன்றியுடன் சேர்த்து வெளிப்படுத்துவர் கழகத்தார்.

புற்று மருந்துணரின் பொய்யா நலமருளி
உற்றபிணி யெல்லா மொழித்திடுமால்—நற்றவர்கள்
பேணுமருட் கோமதி யம்மை யருண்மருந்தாம்
ஊணுமதாம் இன்பவாழ் வுக்கு.

ப. இராமநாதன்.

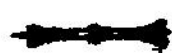
உள்ளுறை

உ

கணபதி துணை

சங்கர நாராயணர் கோயிற்

கோமதியம்பிகை பிள்ளைத்தமிழ்



க. காப்புப் பருவம்

[இப் பருவத்தில் காதற் பிள்ளையினைப் பிறப்பில் பெருந் தெய்வ முதலாகப் பிறப்புறு சிறுதெய்வம் ஈறுகவுள்ள எல்லாத் தெய்வங்களையும் காக்குமாறு வேண்டிக் கோடல் கட்டுரைக்கப் படுகின்றது.]

விநாயகக் கடவுள்

கார்பூத்த கடல்புடை யுடுத்தபுவ னத்தையர
ஞர்கைக் கனிக்காசை யாய்க்
கதிர்வே லெடுத்துமயி லேறிவேள் சூழ்ந்துவரு
முன்னமக் கடவுள் செய்ய
ஏர்பூத்த திருமேனி யினினண்ட கோடிக
ணிறைந்ததென வெண்ணி விரைவின்
ஈரடியி னூற்சூழ்ந்த வொருகோட்டு வாரணத்
தெந்தையை வணங்கல் செய்வாம்
தார்பூத்த கற்பகத் தருவே தவஞ்செய்து
தாரணியில் வந்து தோன்றித்
தண்ணிழல் கொடுத்துவளர் புன்னையங் கானிற்
சயம்பு வடிவா யுறைந்த

ஆர்பூத்த செஞ்சடைப் பெருமானொர் பாகத்
தமர்ந்துல கெலாம் பயந்த
அன்னைகோ மதிபுகழ் துதிக்குந் தமிழ்க்கவிதை
யாவுந் தழைக்க வென்றே.

(குறிப்புரை) புவனம் - உலகம். அரனார் கைக்கனி - சிவ பெருமான் திருக்கையிலிருந்த மாங்கனி. சிவபெருமான் தாள் நிழலில் அண்ட கோடிகள் அடங்குதலின் அவர்தம் திருவடியை வலம்வருவார் அனைத்துலகையும் வலம் வருவாராவர். அம் முறையில் மூத்தபிள்ளையாராகிய யானைமுகப்பெருமான் சிவ பெருமான் திருவடியை வலம் வந்து தந்தையாகிய அவர்தம் திருக்கையிலுள்ள மாங்கனியைப் பெற்றருளினர். இளைய பிள்ளையாராகிய அறுமுகப்பெருமான் இக்கனியைப் பெறுதற் பொருட்டு உலகை வலம் வந்தனர் என்ப. மூத்தபிள்ளையார் அறிவுடையாளமாகவும், இளையபிள்ளையார் ஆற்றலுடையாள மாகவும், உமையம்மையார் அன்புடையாளமாகவும் கொள்ளுப. அன்பு, அறிவாற்றல்களுக்கு நிலைக்களமாகும். அறிவு அகமாகும். ஆற்றல் புறமாகும். இக்குறிப்பே பிள்ளையார் அகமாகிய திரு வடியை வலம் வந்ததும் செவ்வேள் புறமாகிய உலகைச் சுற்றப் போயதும்.

பிள்ளையார் பெற்றது மாங்கனி என்னும் மெய்ம்மை வரும் திருமுறையான் உணர்க :

' கொம்பனைய வள்ளி கொழுநன் குறுகாமே
வம்பனைய மாங்கனியை நாரையூர்—நம்பனையே
தன்னவலஞ் செய்துகொளுந் தாழ்தடக்கை யாயென்னோய்
பின்னவலஞ் செய்வதெனோ பேசு.''—கக. நம்பி. விநாய-ரு.

தார் - மாலை. கற்பகதரு - எண்ணுவார் வேண்டும் பொருள் களைக் கற்பித்துக் கொடுக்கும் ஆற்றலுள்ள மரம். 'இது விண் ணுலகத்திலுள்ள தென்ப. ஆர் - ஆத்திமாலை. பயந்த - திரு வுள்ளத் திருக்குறிப்பால் படைத்தருளிய. துதிக்கும் - புகழும்; வழுத்தும். யாவும் - எல்லாமும்; முழுவதும். தழைக்க - செழிக்க. (க)

திருமால்

பூமேவு கமலப் பொகுட்டினன் முகனையுந்
திக்கமல மீது பூத்துப்
புவனப் பரப்பெலாஞ் சிட்டித்து மாருதப்
பொற்றேர னைப்படைத்து
மாமேவு மானிட முதற்சகல வுயிரையும்
மலர்வாளி யான் மயக்கி
மருவும் படிக்கருள்செய் மாதவனை யாதவனை
வந்தித்து வாழ்த்தல் செய்வாங்
காமேவு மிந்திராணி கஞ்சன மெடுத்தெதிரி
னிற்பவிரு கமலமாதுங்
கவரிகை யிரட்டவரி யாசன மிசைக்கந்த
வேள்கய முகத்தனோடு
மீமேவு கங்கா நதிச்சடைக் கடவுளுடன்
வீற்றிருந் தரசுபுரியு
மின்னு ரிடைக்கவுரி பொன்னு வுடைத்தேவி
மேனியைக் காக்க வென்றே.

(கு - ரை.) பொகுட்டு - தாமரைக் கொட்டை. மாருதப் பொற்றேர் - தென்றற் காற்றாகிய அழகிய தேர்; இது காமனுக் குரியது. மா - பெருமை. மலர்வாளி - பூங்கணை. மருவும் - தழுவும். கா - கற்பகச்சோலை. கஞ்சனம் - கண்ணாடி. இரு கமலமாது - திருமகள், கலைமகள். கவுரி - வெண்ணிறம் வாய்ந் தவள்; பார்வதி. (உ)

சிவபெருமான்

வேறு

கடகரி யின்னுரி போர்வைக் குவைத்தவர்
கனலரி நன்மதி பார்வைக்கு ளுற்றவர்
கவினுறு மன்மத காயத்தை நைத்தவர்
கலைநிறை தண்மதி காலிற் குமைத்தவர்

படவர வின்னணி மார்பிற் பரித்தவர்
பரவையின் வெவ்விட பானத்தின் மெய்த்தவர்
பகரரு சொன்மறை பாடித் துதித்தவர்
பதமலர் பன்முறை சூடிப் பழிச்சுதுங்
குடவயி றன்னொடு கோழிக் கொடிக்கையர்
குதலையின் மென்மொழி காதுக் குவப்பவள்
குருகுல மன்னவர் தூதுக் குரைத்தவர்
குலவிய முன்னவ ராகச் செனித்தவள்
வடமலை தென்மலை யாகப் பணைத்திடு
வடமலை பொன்முலை யாளுத் தமப்பரை
மரகத மன்னிய மேனிக் கயற்கணி
மடலவிழ் புன்னையின் மானைப் புரக்கவே.

(கு - ரை.) கடம் - யானைமதம். கரி - யானை ; கையை யுடையது. கரம் - கை, அரி - ஞாயிறு. காயம் - உடம்பு. நைத்தவர் - நசுங்கச் செய்தவர். குமைத்தவர் - சிதையச் செய் தவர். பரித்தவர் - பூண்டவர். மெய்த்தவர் - இறவாதிருந்தவர். பழிச்சுதும் - வணங்குதும். குடவயிறன் - பேழைவயிறன் ; விநாயகப் பெருமான். மானை - மான்போலும் நோக்குடைய கோமதியம்மையை. (௫)

சங்கர விநாயகர்

வேறு

கங்கா சுபுத்திரன் கங்கா ளனுக்குமுத
லானகண நாதன்வெற்றிக்
கயமுகனை யொருகோ டொடித்துவல் லாயுத
மெனக்கொடு கனன்றுவென்று
சங்காழி கைவைத்த தாமோ தரக்கடவுள்
முதலமரர் பீழைதீர்த்த
சங்கர விநாயகன் செங்கமல பாதந்
தலைக்கொண் டுவந்துபணிவாங்

கொங்காரு நறுமலர்ப் புன்னையங் காவுமறை
முடியுமடி யாருள்ளமுங்
கோயிலாக் கொண்டுவளர் கிள்ளையைப் பிள்ளைக்
கொழும்பிறையை நிகர்நுதலியை
மங்காத புகழ்பெற்ற விமயமலை யரசற்கு
மகளாக வந்த மயிலை
வரராசை யம்பதியி லுறவா யிருந்தகோ
மதியைப் புரக்கவென்றே.

(கு-ரை.) கங்காபுத்திரன்-காங்கேயன்; கந்தன். கங்காளன்-சிவபெருமான். தாமோதரன்-திருமால். பீழை-துன்பம். (௪)

முருகக் கடவுள்

வேறு

அரவையு மதியையு மேர்சடைச் சூட்டிவல்
லரிணமு மனலமு மாதரித் தேற்றுவெள்
ளடலையை யுடலமெ லாமுறப் பூச்சிடும்
அமலனை மறையறி யாதசொற் கேட்டிட
வரமிகு குருவென வேசெவிச் சாற்றிய
வளமைய ரிளமையின் மீதினிற் ரேற்றியவ்
வரையுர நெரிதர வேலெடுத் தேற்றிய
வரையர சுரிய குமாரனைப் போற்றுதும்
பரவையி னமுதையு மேதுவர்ப் பாக்கிய
பவளமெல் லிதழிப ராவநட் பாத்தரு
பதமல ருமைபனி மாமலைப் பாக்கியப்
பயனென வருமகள் பாடியிற் காட்டிய
குரவையர் துணைவி நிலாவிவட் பாற்செறி
குளிர்தரு வனபுனை நீழலிற் பாற்பொலி
குமரியெ னனையுமை யாவுடைத் தாய்க்குடல்
குலவிய கவசம தாயுறக் காக்கவே.

(கு - ரை.) அரிணம் - மான். அடலை - சாம்பல்; திருநீறு. வரை - குருகு பெயர்க்குன்றம். வரை - அனைத்துமலைகள். குரவையர் - ஆயர்பாடியிற் குரவைக் கூத்தாடிய கண்ணனார். துணைவி - தங்கை. (ரு)

பிரமதேவன்

வேறு

திருமால்பொ னுவிமுண் டகமதி லுதித்தொரு
படைப்பிலந் தத்தந்தையைச்
சிருட்டித்து மண்பொதுத் தந்தையென் னப்பெயர்
சிறந்த நான் முகதேவனை
அருமா மறைப்பொருளை யறிவிக்கு மாதையந்
தாலத்துள் வைத்திருக்கும்
அன்னவா கனனைமன தென்னவா வுறவுருகி
யன்பிற் றுதித்தல்செய்வாம்
வருமால் விடத்தையமு தெனவுண்டு மரியாத
வாழ்வுகண வர்க்களித்த
மங்கல சுமங்கலையை வெங்கலியை யடியர்பால்
வாராது வீட்டியென்றும்
பெருமா மகத்வசெல் வந்தந்து மறுமையிற்
பேறுங் கொடுக்கும்ஞானப்
போரொளியை யாவுடைப் பரதேவி யைத்தினம்
பேணிப் புரக்கவென்றே.

(கு-ரை.) தாலத்துள்-நாவினுள். மகத்துவம்-பெருமை(சு)

தேவேந்திரன்

அண்டப் பரப்பெலாம் வெடிபட முழக்குருமின்
ஒலியுமின் னுனகோடும்
அகிலங் குழிந்திடப் பொழிதாரை மதமுமற்
றுகங் கறுத்த வேகக்

கொண்டற் கயத்தைவெண் கயமதனி னும்பிரிய
மாக்கொண் டுலாவும்விண்ணிற்
கோமகனை யிந்திராணி தலைவனைச் சலசமென்
குளிர்சரணை யேத்தல்செய்வாந்
தண்டத்தை வைத்தகைச் சமனையுள் வெருவவன்
றுளாற் சமட்டிவென்று
தவமுனி குமாரனுக் கழியாத ஆயுடந்
தவரைக் கலந்துதழுவும்
வண்டைப் புனைந்தகைக் கோமளக் கோமதியை
வரராசை மேவுகுயிலை
வாலையம் பிகையைவிணின் மேலைவா னவர்பரவு
மாதங்கி யைக்காக்கவே.

(கு - ரை.) *சலசம் - தாமரை. சமன் - எமன். தவமுனி குமரன் - மார்க்கண்டேயன். ஆயுள் - வாழ்நாள்; அகவை. மாதங்கி - பார்வதி.* (எ)

திருமகள்

திங்கட் புதுக்கலை நிலாத்திரள் விரிந்தெனத்
திரைவிரிக் கின்றசீரத்
தெண்கடற் பள்ளியுஞ் செம்பொனு டையுமணி
யிழைத்தவணி திகழ்மகுடமும்
வெங்கதிர்க் காயிர மடங்கொளி பரப்புங்
கௌத்துவமணி யும்படைத்து
மேதினி புரக்கும்விதி கணவர்க்கு நல்குதிரு
மாதடி வியந்தேத்துவாந்
தங்கச் சிலைத்தனுத் தாங்கிமுப் புரநகைத்
தழலினிற் சாம்பர்செய்த
சங்கரக் கடவுளொரு பங்கின்மே வியபரா
சத்திமலை யரசன்மனைவி

அங்கைத் தலத்தினி லெடுத்துமகிழ் வெய்தமக
ளாகவந் தவதரித்த
அன்னைகோ மதிமலர்ப் புன்னையங் காமயிலை
யன்புடன் காக்கவென்றே.

(கு - ரை.) *தங்கச்சிலை -பொன்மலை; மேருமலை.* **(அ)**

கலைமகள்

வேறு

இவள வென்றறி யாவுல கியாவையும்
எளிதி னன்குசெய் நான்முகர் தாலுவுந்
தவள முண்டக மீதினு மேவிய
தவள வம்பிகை தாளிணை பேணுவாங்
கவள வெங்கரி யீருரி மூடிய
கனலி னின்ருளிர் மேனியர் பாலுறை
குவளை யொண்கணி கோமதி பார்வதி
குவலை யந்தரு தாய்தமை வாகவே.

(கு - ரை.) *தவளமுண்டகம் - வெண்டாமரை. குவளை யொண்கணி - குவளைமலர் போலுங் கண்ணையுடையவள்.* **கணி-** *கண்ணி, இடைக்குறை.* **(க)**

ஏழு மாதர்கள்

வேறு

வண்டமிழ்ச் செல்வியைத் திரோபவ மகேசுவரியை
வளரெவன கௌமாரியை
மன்னுயிர் புரக்குநா ரணியையுல கைப்பெயர்க்
குங்கோட்டு வாராகியை
மிண்டரை யடக்குகா ளியையிந் திரற்கரசு
மிகநல்கு மிந்திராணியை
வேணவா வொடுகமல நாணவாய்ந் திட்டசெழு
மெல்லடியை வாழ்த்தல்செய்வாங்

கொண்டலைத் தண்டலையை யறலினைச் சைவலக்
கொத்தைக் கடிந்துகணவர்
கோடீர முற்றதென மதலையைச் சற்றுறவு
கொண்டபூங் குழலிமதுரக்
கண்டையமு தைக்கனியை நனிவிரும் பச்செயுங்
கனிவுதரு கிள்ளைமொழியாள்
காமாரி பாகத்து மேவுமா வுடையம்பி
கைக்கன்னி யைக்காக்கவே.

(கு - ரை.) திரோபம் - மறைப்பு. சைவலம் - பாசி. கோடீரம் - திருச்சடை. மதலை - கொன்றைப்பூ. காமாரி-காமனை ஒடுக்கிய சிவன். (க0)

முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்கள்

வேறு

முலைநிலத்தினி லாயர்கள் பாடியின்
முனநிரைத் துயர் தீர்தர வேயிசை
முளரி யொத்தசெவ் வாயிடை யேதரு
முகிலி னைப்பொரு மேனியர் சோதரி
பலகலைத்தமிழ் மாமகள் தேனுறை
பதும மெத்தையள் சேடிய ராயொரு
பணிவி டைக்கருள் வாயென வேயெதிர்
பரவி நித்தலு மேவழி பாடுசெய்
திலகு பொற்பத மாமல ராளிறை
யினிதுறப் பிரிய மாவுரை பேசிய
இலவை யொத்தெழி லாரிதழ் வாயின
ளிரலையைப் பொரு வேனிகர் கோவினில்
உலகி னைத்தரு தாய்வர ராசையி
லுறும கத்துவ கோமதி நாயகி
உடலி னுக்குறு காவல ரானவ
ருயர்நி லத்துறை தேவர்கள் யாருமே

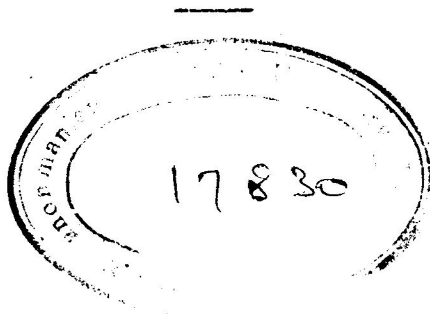
(கு - ரை.) முல்லைநிலம் - முல்லை நிலம்; இடைக்குறை. நிரை - பசுக்கூட்டம். முகில்மேனியர் - திருமால். பணிவிடை - குற்றேவல். முப்பத்துமுக்கோடிதேவர்: ஆதித்தர் பன்னிருவர், உருத்திரர் பதினொருவர், வசுக்கள் எண்மர், மருத்துவர் இருவர் ஆக முப்பத்துமூவர். இவர்களை "நால்வேறியற்கைப் பதினொரு மூவர்" என்ப.

இத்தேவர்கள் வினைக்கீடாகப் பிறந்திருந்து இறக்கும் பெற்றியர். முக்குணவயப்பட்டு மிக்க வேட்கை நீங்காவியல்பினர். எனினும் ஆண்டவன் திருவாணை இவர் வாயிலாக நின்று ஞாலங்காக்கு முண்மையினையோர்ந் தொழுகுவதே நன்னெறியாகும். திருவாணையருள் விழுமிய சிவபெருமானின் முழுமுதன்மை வருமாறு:

"முழுத்தழன் மேனித் தவளப் பொடியன்
கனகக் குன்றத்
தெழிற்பரஞ் சோதியை யெங்கள்பி ரானை
யிகழ்திர் கண்டீர்
தொழப்படுந் தேவர் தொழப்படு வானைத்
தொழுத பின்னைத்
தொழப்படுந் தேவர்தம் மாற்றொழு விக்குந்தன்
தொண்ட ரையே."

—ச. ௧௧௩-டு.

(௧௧)



உ. செங்கீரைப் பருவம்

[இஃது ஐந்தாம் திங்களில் நிகழும் நிகழ்ச்சி கூறுவது. அது, பிள்ளை தலையெடுத்து முகமசைத்தாடுவதாகும். ஒருகாலை முடக்கி ஒருகாலை நிமிர்த்து இரண்டு கைகளையும் நிலத்திலூன்றி முகத்தை மேல் நிமிர்த்தாடுதல்.]

வேறு

பரிமள மிகுந்தநீ ராட்டிமர கதவொளி
பரப்புதிரு மேனியெல்லாம்
பட்டாடை கொண்டொற்றி யீரம் புலர்த்திமலை
யரசன்மனை யாட்டிபவள
விரிகுமுத வாயினான் மென்காது கண்ணுந்தி
மேவுநீ ருதிநீக்கி
வெண்பிறையை நிகர்நுதலின் மண்பொட்டு மிட்டுமடி
மீதினி லிருத்திமலையிற்
பெரியதன வமுதூட்டி யுலகெலாம் பெற்றஅனை
யைப்பிள்ளை யாய்ப்பெற்றிடும்
பேறெவர்க் கெய்துமென வீறிலா வானந்த
பெருவளம தாய்வளர்த்த
திருமக ணிறைந்தசீ ராசையம் பிகைதேவி
செங்கீரை யாடியருளே
தேன்மொய்த்த புன்னையங் கானிற் பசுங்கிள்ளை
செங்கீரை யாடியருளே.

(கு - ரை.) *தவமிருந்து பெற்ற தனிப்பெருங் குழவியைத் திருமுழுக்காட்டிப் பிள்ளையின் காது, கண், கொப்பூழ் முதலிய மூவிடத்தும் நீர் தங்காவண்ணம் செவ்வையாகத் தாய் வாயினால் ஊதி மண்ணைத் தேய்த்தெடுத்துப் பொட்டிடும் சிறப்பு இதன் கண் புகலப்பெறுகின்றது.* (கஉ)

அரிபிரம ராதியர்க ளனவரதம் வந்தனைசெ
யம்புயத் திருவடியி லொன்
றவனிமான் முடிசூட்டி யொன்றினை மடக்கியரு
ளொழுகுதிரு முகமசைத்துப்
பிரியமுற் றிமையரசன் மனைவியனை வாவென்று
பேசியிரு கையைநீட்டப்
பின்னிட்டு நீசெலப் பேதையாம் நீயெனைப்
பேதையாக் கினைகொ லென்ன
ஒருமுத்த மிட்டுமடி மிசைவைத்து விளையாட
ஒளிர்முத்த மூரல்காட்டி
ஒண்டிரைப் பரவையமு துண்டவரெனத் தாய்க்கொ
ரொப்பிலா மகிழ்வுநல்குந்
திரிபுவன நாயகீ சீராசை வளர்தேவி
செங்கீரை யாடியருளே
தேன்மொய்த்த புன்னையங் கானிற் பசுங்கிள்ளை
செங்கீரை யாடியருளே.

(கு - ரை.) அவனிமான் - நிலமகள்; பூமி. இதன்கண் செங்கீரையாடுமுறைமை கூறப்படுகின்றது. மூரல்-பல். பரவை-கடல். திரிபுவனம் - மூவுலகம் கீழ், நடு, மேல் எனச் சொல்லப்படும் மூவகை யுலகு; அவன், அவள், அது வென்னும் மூவகை யுலகெனலுமாம். (கக)

ஐவகைக் கடவுளரை ஐவகைச் சத்திகளை
ஐவிழிக் கடை நோக்கினு
லாக்கியவ ராலைந்து தொழிலையு நடத்திடச்
செய்ததிலோர் பற்றுமின்றி
மெய்வளர் பரப்பிரம வத்துவினை நீங்காது
மென்மலரின் மணமுமெண்ணின்
மேவுநெய் யும்போல வேறிலா துற்றின்ப
வெள்ளந் திளைத்துவாழுஞ்

சைவமறை முடிவே பராசத்தி யேதத்து
வாதீத மானபொருளே
சாமள சொரூபியே கோமளக் குன்றத்
தனத்தமுத மூட்டி வேலன்
தெய்வவிக் கினேசனை வளர்த்தருளு மன்னையே
செங்கீரை யாடியருளே
தேன்மொய்த்த புன்னையங் கானிற் பசுங்கிள்ளை
செங்கீரை யாடியருளே.

(கு - ரை.) ஐவகைக்கடவுளர் :—அயன், அரி, அரன், ஆண்டான் (ஈசன்), அருளோன் (சதாசிவன்).

ஐவகைச்சத்திகள் :—நாமகள், திருமகள், உமை, ஆண்டாள் மகேசை), அருளம்மை (மனோன்மணி).

ஐவிழிக்கடை - அழகிய திருக்கடைக் கண்ணோக்கம்.

ஐந்துதொழில் :—படைப்பு, காப்பு, துடைப்பு, ஆளாக்கல் (மறைப்பு), அடிச் சேர்த்தல் (அருளல்).

எண்ணின்-எள்ளின். எண் - எள். தத்துவாதீதம் - அனைத்துலகும் கடந்த அப்பால்நிலை. சாமளம் - பசுமை. கோமளம்- அழகு. பராசத்தி - வனப்பாற்றல். ஐந்தொழிலும் உமையம்மையின் திருவருளால் நிகழ்வன. (கச)

சருவலோ கத்தையுந் தாங்கிய வராவுலகு
தன்னில்வளர் சங்கபத்மர்
சைவமும் வைணவமு மோர்ந்திருவர் தங்களிற்
சமையவா தம்புகன்று
மருமலர்க் கற்பகத் திறையுலகி னிற்சென்று
மன்னுகுரு விடையுரைக்க
மற்றவர்க் கரியரனு மொன்றெனத் தெளிவிலா
வன்மையை யுணர்ந்துநீவிர்

உரிமையுடன் வரராசை யுற்றுநற் றவமுளுற்
றிடிலவிரு வுருவுமொன்று
உங்களுக் கறியலா மென்றபடி யவர்தவ
சுகந்துசெய வொருவடிவமாய்த்
திருவுருவு காட்டியவர் மருவிய பராசத்தி
செங்கீரை யாடியருளே
தேன்மொய்த்த புன்னையங் கானிற் பசுங்கிள்ளை
செங்கீரை யாடியருளே.

(கு - ரை.) சருவலோகம் - அனைத்துலகம். அரா-பாம்பு; ஆதிசேடன். சங்கபத்மர் - சங்கர், பத்துமர் ஆகியவிருவர். இதன்கண் சைவ வைணவப்பிணக்கம் நீங்கி இணக்கமுற்று இரு பெருந் தெய்வ வுருவங்களும் ஒரு முழுமுதல்வனின் நிலைவேறு பாடுகளென உணர்த்தும் உண்மை காண்க. (௧௫)

வெவ்வேற தாய்முன்பு செய்தவினை வழியாய்
வியாதிக ளனேகமுடலின்
மீறிவரி னவ்வவற் றிற்கொரு மருந்தாய்
விதித்தவை யெலாமகற்றி
எவ்வாற தாய்வரினு மெல்லாவி யாதிக்கு
மேற்றிடு மருந்தொன்றதா
இமையவரு ணமுதினும் மினிதான புற்றினன்
மருந்தளித் தினிவராது
மைவார் கடைக்கணருள் செய்துசங் கரர்பாக
மருவிக் கலந்தமானே
மானத தியானம் புரிந்துபணி யன்பர்பிற
விப்பிணிக் கும்மருந்தே
செவ்வேளை யீன்றகோ மதிபரா சத்தியே
செங்கீரை யாடியருளே
தேன்மொய்த்த புன்னையங் கானிற் பசுங்கிள்ளை
செங்கீரை யாடியருளே.

(கு - ரை.) மைவார் கடைக்கண்-மைதீட்டப்பட்ட நீண்ட திருக்கண். உடற்பிணி முதல் பிறவிப்பிணி ஈறுவுள்ள எல்லா நோய்க்கும் ஒரு மருந்து தெய்வப்புற்று மருந்து. மணிமந்திர மருந்துகள் நோய்க்கு மாற்று மருந்தாக அமைந்திருக்க, அம்மை யின் திருவருளால் இங்குள்ள புற்று மண் மருந்தாயிற்று. (கசு)

வேறு

முருகலர் பொதுளிய பொழிலிசை மலைய
முறுஞ்சீர் விஞ்சார
முதுமணம் விரவிநல் வளமையின் மழலைமொ
ழிந்தா டுஞ்சேய்போல்
வரும்வளி புனைவன நடுவினி லுலவிம
தன்றே ரென்றேறும்
வழுவினை யழிவுசெய் வரமருள் பெறவுண்ம
கிழ்ந்தே பொன்கோயிற்
பெருமதிள் தடவியுள் பெயர்தர விரைவொடு
பின்றாழ் மின்பாரப்
பிறைமுடி யுடையவர் பிரியநன் னடனமி
டுஞ்சீர் குன்றாத
திருவுறு சககயி லையின்மரு வியகொடி
செங்கோ செங்கீரை
சிலைமக ளெனவொரு பெயர்பெறு தலைமகள்
செங்கோ செங்கீரை.

(கு - ரை.) சீர்விஞ்சு - சிறப்புமிகுந்த. ஆரம் - சந்தனம். சககயிலை - உலககயிலை. மலையம்-பொதியமலை. சிலை-மலை. (கஎ)

பதமிசை பரிபுர மனமொழி யெனமுரல்
பண்போ டேயாடப்
பலமணி விரவிய வெழில்வளை யிருகை
பரிந்தோ டாதாட

இதமித மிடையிறு மெனமணி வடமொலி
யின்சீ ரோடாட
இணர்மலர் பொதுளிய குழலிடை யளிக
ளெழுந்தோ டோடாட
விதவித வுயிர்களை யுதவிய வயின்வட
மென்பா சிலையாட
விகசித கமலமும் விள்றிட விறல்தரு
மின்சேர் முகமாட
அதரந லமுதுகு மொழிபயில் கோமதி
யாடுக செங்கீரை
ஆதிவ ராகிபொ ஞவுடை யம்பிகை
யாடுக செங்கீரை.

(கு - ரை.) இறும் - ஓடியும். இணர்மலர் - கொத்தாயுள்ள பூ. பொதுளிய - தழைத்த. அளி-வண்டு. விகசிதம் - மலர்ச்சி. அதரம் - உதடு. அம்மை அருளொடும் செங்கீரையாடுங்கால் பரிபுரம், வளை, மணிவடம், வண்டு, வயிறு, முகம் முதலியனவும் ஆடும் வனப்பு இதில் கூறப்பட்டுள்ளது. (௧அ)

மதிமிசை தவழ்தரு கருமுகி லெனமுக
மதிமிசை யிசைபாடு
மதுகர நிரைநிரை கதுவிய புரிகுழல்
வணர்வார் சடையாட
விதிபுனை தருதொழில் தருபிரு குடிமிசை
மிளிர்வா ஞுதன்மீதின்
வெயர்தரு தரளமொ டுறழ்தரு தரளமி
குஞ்சுட் டியுமாடக்
கொதிவிட மமுதன விருவிழி தடவிய
குழைசெவி குழையாடக்
குடமலை யலைதர மலைதரு தனம்வரு
குளிர்மார் பகமாட

அதிரக சியபர வெளியினி லுறைபவ
ளாடுக செங்கீரை
ஆதிவ ராகிபொ னுவுடை யம்பிகை
யாடுக செங்கீரை.

(கு - ரை.) மதுகரம் - வண்டு. புரிகுழல் - சடைக்கூந்தல். வணர் - மயிர்க்குழற்சி. பிருகுடி - புருவம். தரளம் - முத்து. பரவெளி - மேலான திருவருள்வெளி. (கக)

மண்டல மும்முயர் விண்டல மும்பணி
வண்டல மும்மாட
மரகத மேனியி னொளிகளு லிக்கதிர்
மணியை மறைத்தாட
வெண்டிரை மகண்முத லெண்டிரு மாதரு
மென்கை குவித்தாட
மிளிர்மறை யாதிய பலகலை யாவுநின்
மெய்ப்புகழ் கொண்டாடத்
தொண்டர்கள் புண்டரி கப்பத மேன்மை
துதித்து மதித்தாடச்
சூலுறு சேய்முத லாய வுயிர்த்தொகை
யுஞ்சுழல் வுற்றாட
அண்ட மனைத்து நிறைந்தப ராபரை
யாடுக செங்கீரை
ஆதிவ ராகிபொ னுவுடை யம்பிகை
யாடுக செங்கீரை.

(கு - ரை.) புண்டரிகப்பதம் - திருவடித்தாமரை. அம்மை அருள்பூண்டு ஆடும் ஆட்டத்தினைச் சிறப்பித்து அனைத்துலகும், அவ்வவ்வுலகத்துடம்பொடு வாழும் உயிர்களும், தெய்வப் பெண் களும், மறைமுதற் கலைகளும், கருவும் புகழ்ந்து கொண்டாடவும் சுழன்றாடவும் ஆயின என்றனர். அதனால் அம்மையின் இயக் கமே அனைத்துலகுயிரியக்க மென்பதுணர்க. (உ0)

ஏடலர் கொன்றையு மாரு நிறைந்த
சடா தாரி
ஈசனெடுந் திரு மேனியொர் பங்கினில்
வாழ் பாரி
தாடலை கொண்டவர் சார்பவ சங்கட
நீள் வாரி
தாழவி மும்பொழு தோர்பெரு வங்கம
தாய் வாரி
நீடு பெருந்தனி வீடருள் கின்ற
கிருபா சீலி
நீள்முகில் வந்துறை மாடமு மேடையு
மேர் கூரும்
ஆடக மன்றமு மேவிய ராசைமி
னுடுக செங்கீரை
ஆதிவ ராகிபொ னுவுடை யம்பிகை
யாடுக செங்கீரை.

(கு - ரை.) ஏடு - இதழ். அலர் - விரிகின்ற. ஆர்-ஆத்தி. பவசங்கடம் - பிறவித் துன்பம். நீள்வாரி - பிறவிப்பெருங் கடல். வங்கம் - தோணி; கப்பல். 'தாடலை' தாள் + தலை. சிவபெருமானின் திருவடியினை அவன் திருவருளால் சூட்டப்பெற்று அத் திருவடிக்கண் இரண்டறக் கலக்கும் பேரின்பப் புணர்ப்புநிலை. புணர்ப்பு - அத்துவிதம். தாடலை கொண்டவர்-திருவடிப் பேறு பெற்றவர். (உக)

௬. தாலப்பருவம்

[இஃது ஏழாந்திங்களில் நிகழ்வது; பிள்ளையைத் தொட்டிலி லிட்டுப் பெண்கள் இன்னிசைபாடி யாட்டுவதாகும். தொட்டி யில் : தொட்டில். தொங்குந் தொட்டிலாதலால் தாலம் என வந்தது. நாலுதல் : தாலுதல் - தாலம். தொங்கும் அணிக்குத் தாலியென்னும் பெயர் வழங்குவதுங் காண்க.]

வேறு

துகிலம் பரமா கச்சூழ்ந்த
தொல்லைப் புவன மனைத்தினையுந்
துணைக்கட் கடையிற் றந்தளித்துந்
துகினம் படர்ந்த வரைக்கரசன்
மகிழும் தவத்தால் மகவாக
வந்த மயிலே மாமறைநூல்
வாக்கிய முந்தேர்ந் தறியாத
வடிவே புன்னை வனக்குயிலே
எகினம் பிடியுந் தொடர்ந்துநடை
இயற்கை யறியச் சிலம்பரற்ற
எழிற்பூ வடிமென் மெலப்பெயர
வெய்துங் கிளியே யெனப்போற்றி
அகிலம் பரவும் வரராசைக்
கரசே தாலோ தாலேலோ
ஆல கண்டர் மருவியவம்
பிகையே தாலோ தாலேலோ.

(கு - ரை.) அம்பரம்-கடல். துணை - இரண்டு. கட்கடை-கடைக்கண். துகினம் - பனி. வரை - மலை. எகினம் - அன்னம். பிடி - பெண்யானை. சிலம்பு - காலணி; நூபுரம். ஆலம் - நஞ்சு. (௨௨)

ஈட்டுங் கனகச் சுவரேற்றி
யிலகு மணிகள் குயிற்றிவிண்ணை
யெட்டிப் பார்க்கு மாடநிரை
யேந்து சிகரத் தலைமீதிற்
றீட்டும் வரியிற் றாரகைகள்
சிறக்கும் வானத் தெழுந்தசெழுந்
திங்க ளிறங்கி யுடற்களங்கந்
தீர்க்கு மருந்து தேவர்கள்விண்
ணூட்டு மருந்தின் மேலான
நல்ல மருந்து நின்கணவர்
நல்கும் புற்று மருந்தெனவுண்
ணயந்து வளியாற் றுகிலையசைத்
தாட்டுங் கொடிப்பால் வருராசைக்
கரசே தாலோ தாலேலோ
ஆல கண்டர் மருவியவம்
பிகையே தாலோ தாலேலோ.

(கு - ரை.) கனகம் - பொன். குயிற்றி - பதித்து. தாரகைகள் - விண்மீன்கள்; நட்சத்திரங்கள். வளி - காற்று. மாடங்கள் வானளவாவிருக்கின்றன. அவற்றின்கண் அமைந்துள்ள கொடிகள் காற்றாலசைகின்றன. வானுலாவும் திங்கள் தன் களங்கத்திற்கு நல்ல மருந்தென்று அக்கொடிகளின் பக்கம் வருகின்றது.

சுரும்பும் தேனும் ஞிமிறும்வண்டும்
தொடருந் தொடையற் கூந்தனல்லார்
துணைப்புருர வில்லெடுத்துச்
சுடுவெங் கூர்மைச் சுடர்விழியைப்
பொரும்புங் கமென முயன்மானும்
புழுங்க மதிதோய்ந் தும்பரிற்போய்ப்
பொன்னுட் டவரோ டிவருறவு
புரிய வுயர்ந்த மாளிகையுங்

கரும்புங் கமுகுங் கதலியும்பைங்
காய்ப்பூந் தாழை மாபலவுங்
கஞலி யெழுந்தா யிரங்கிரணக்
கடவு டேரைத் தடுக்கமலர்
அரும்பும் பொழிலுஞ் செறிராசைக்
கரசே தாலோ தாலேலோ
ஆல கண்டர் மருவியவம்
பிகையே தாலோ தாலேலோ.

(கு - ரை.) தேனும் - வண்டும். ஞிமிறும் - வண்டும். தொடை - மாலை. கூந்தல் - தலைமுடி. புரூரம் - புருவம். பொரும்- போர் செய்யும். புங்கம் - அம்பு. (உச)

தமரக் களிவண் டடைகிடந்து
தண்டே னுகர்ந்து வரிபாடுந்
தாமக் குழலார் பூமெத்தை
தன்னிற் கணவ ரோடூடிக்
குமரக் கடவுள் கைவேலிற்
கூர்த்த விழிமுத் தொடுமெறிந்த
குளிர்முத் தார மன்னவரூர்
குலவாம் பரிக்கா லாற்குமைக்க
நிமிரப் பரந்து பொன்மாட
நிரைமேற் சுதைதீற் றியதென்ன
நிலவி யந்த நீளொளிகள்
நீல நிறத்திந் திரன்வாழும்
அமரர் பதிக்கும் புகும்ராசைக்
கரசே தாலோ தாலேலோ
ஆல கண்டர் மருவியவம்
பிகையே தாலோ தாலேலோ.

(கு - ரை.) தமரம் - ஒலி. தாமம் - மாலை. சுதை-வெள்ளை.
(உரு)

பள்ளத் தடத்துட் கண்டகத்தாட்
பதுமா சனத்தில் வெண்டோட்டுப்
பதும மிசைவீற் றிருந்துகலை
பலவும் புகன்ற நாமகடன்
உள்ளத் தரனு மரியுமொன்று
யுற்ற வடிவங் கருதியுணர்ந்
தியோகத் திருந்து நீகாணுந்
தன்மை போற்கா ணுறவோர்ந்து
வெள்ளைத் திருமே னியினீறு
பூசி விமலத் தவமுளுற்ற
மேய தென்ன மென்னடைப்பைஞ்
சூட்டுச் செங்கால் வெள்ளனஞ்சேர்
அள்ளற் பழன வரராசைக்
கரசே தாலோ தாலேலோ
ஆல கண்டர் மருவியவம்
பிகையே தாலோ தாலேலோ.

(கு - ரை.) தடம் - குளம். கண்டகத்தாள் - முள்ளுள்ள தண்டு. பைஞ்சூட்டு - அழகிய உச்சிக்கொண்டை. இதன்கண் அரனும் அரியும் ஓர் உருவத்தின்கண் விளங்கும் தோற்றத்தினைக் கண்டு வழிபட்டின்புற அகத்தவம் (யோகம்) புரிகின்றனள் நாமகள். அவள் இயல்பாகவே வெண்ணிறம் வாய்ந்தவள். மேனியெல்லாம் வெண்ணீறு சண்ணித்துத் தூய தவம் புரிகின்றனள். அதுபோல் தவமுளுற்றிக்காண வெண்ணிற அன்னமும் அக்குளத்தின்கண் காணப்படுகின்றதாம். (உசு)

வேறு

மீனத்துவச முயர்த்திடு வழுதிசெய்
மேலா நோன்பாலு
மேனைத் திருமக ளைப்புணர் வரையிறை
மேலோர் மாண்பாலுங்

கானற் கடலிறை கமலாலயன்வெகு
காலத் தவசாலுங்
காதற்கிசைதரு சேயிற் பொலிவுறு
கருணைக் கடலேபொன்
வானத்தமரர்கள் கோனுக் கொருமக
வாயுற் றிடுமாது
மானிற் றருமலை வாணர்க்கிசைமக
வாமைக் குழன்மாதுந்
தானற்புதமரு கியராய் மகிழ்மயில்
தாலோ தாலேலோ
சங்கர நாரணர் பங்கி லுறுங்கிளி
தாலோ தாலேலோ.

(கு - ரை.) மீனத்துவசம் - கயற்கொடி. வழுதி - பாண்டியன். வரையிறை - மலையரசன். கடலிறை - வலைஞர்கோன். அம்மைமேற்கூறிய மூவர்தம் பெருந்தவத்துக்கு ஈடாக மகவாகத் தோன்றியருளினள். அதுபோல் அவர்தம் மருகியராக வாய்த்த தெய்வ நாச்சியார் வள்ளி நாச்சியாராகிய இருவரும் முறையே இந்திரன் தவத்திற்கும் வேடர் கோமானாகிய நம்பி தவத்திற்கும் ஈடாகத் தோன்றியவராவர். இத்தகைய சிறப்புக் குறிப்பால் இதன்கண் காணப்படும் தெய்வத்திருவருள் தவத்தோர் தூய எண்ணங்களை நிறைவேற்றி வைக்குந் தண்ணளி காணப்படும். (உஎ)

அருமறை யினினுப நிடதநன் முடிமிசை
யமர்வேல் கயலாக
அழகுசெ யிருவிழி யறிதுயில் புரியுனை
யறியா வடியேங்கள்
ஒருசிறு மகவென மனதினி னினைவுசெய்
தோம்புதல் போலாக
வுற்றிடு பேதைமை பெற்றபுல் லறிவையிவ்
வுலகத் தவரறியக்

கருமணி காலிர ணியமது பலகைக
வின்சேர் வடமாகக்
கதிர்மணி யிற்புரி தொட்டிலை யும்மொரு
பொருளாய்க் கண்வளர்வாய்
தருமநன் னெறிவளர் சககயி லையின்மயில்
தாலோ தாலேலோ
சங்கர நாரணர் பங்கி லுறுங்கிளி
தாலோ தாலேலோ.

(கு - ரை.) உபநிடதம் - மறைமுடிபு. இதன்கண் அம்மை கண்வளர் தொட்டிலும் கண்வளர் உண்மையும் விளக்கப்பட்டுள் ளன. இரணியம் - பொன். தொட்டிலானது பலகை பொன் னுகவும், கால்கள் பச்சையாகவும், வடங்கள் முத்தாகவும் கொண்டு திகழ்வதாம். (உஅ)

புண்டரி கத்தி லிருந்து விதித்திடு போதாவும்
பொன்றிடு மட்டு முயிர்க்குறு போகமி தென்றேதிக்
கண்டித மிட்ட வெழுத்தையு மாமகி டத்தேறிக்
கண்கள் சிவக்க வுருத்து வெறுத்திடு கால்கோபங்
கொண்டு பிடித்திடு தத்தையு மேகுளிர் பொற்பாதங்
கும்பிடு பத்திய ருக்கு விலக்குகு ணத்தாயே
தண்டலை சுற்றிய புன்னைவ னக்குயில் தாலோ தாலேலோ
சங்கர நாரணர் பங்கி லுறுங்கிளி தாலோ தாலேலோ.

(கு - ரை.) எழுத்து - தலை எழுத்து; விதி. மாமகிடம் - பெரிய எருமை. தத்து - இறப்புத் துன்பம். இவ்விரண்டையும் அம்மை தன் அடியவர்க்கு நீக்கியாட் கொள்ளும் தன்மை இதில் காணப்படும். (உகூ)

அரவர சேந்து கடற்புவி யேழினு மேலான
அரிய தவம்புரி கரும புவிக்குள கந்தோயப்
பரவிய செந்தமிழ் நாடு படைத்த பயன்கூர்நற்
பதிக ளனந்த மதிற்பவ பஞ்ச மலந்தீர

விரவிய தொண்டர் பணிந்து வணங்கு மிகுஞ்சீர்சால்
மிகுதல மைந்தினு மைந்து பெருந்தல மென்றேழு துந்
தரமிகு ராசை தழைந்திட வந்தவள் தாலோ தாலேலோ
சங்கர நாரணர் பங்கி லுறுங்கிளி தாலோ தாலேலோ.

(கு-ரை.) அரவரசு-ஆதிசேடன். இஞ்ஞாலத்து ஏழுலகங்க ளுள் தமிழ்நாடு சிறந்தது. அத் தமிழ்நாட்டுள் நற்பயன்தரும் திருவூர்கள் அளவில. ஐந்து மலங்களும் அற்று ஒழிய அமைந்த திருவிடங்கள் ஐந்து. அவற்றினும் சிறந்தன ஐவகை மன்றங்க ளமைந்துள்ள ஐந்து திருவூர்கள். அவற்றுள் ஒன்று திருக் குற்றாலம். ஐந்து மலங்கள்: ஆணவம், மாயை, கன்மம், மாயேயம், மறைப்பாற்றல். மாயேயம் - மாயையின் காரியங்கள். மறைப் பாற்றல் - திரோதான சத்தி. ஐவகை மன்றம்-மணி, பொன், வெள்ளி, செம்பு, ஓவியம் இவைகளாலாயவை. மணிமன்று- திருவாலங்காடு. பொன்மன்று - திருத்தில்லை. வெள்ளிமன்று- திருக்கூடல். செப்புமன்றம் - திருநெல்வேலி. ஓவிய மன்றம்- திருக்குற்றாலம். (௩௦)

வேறு

காருக் கெதிர்மயி லேறிப் பவனிகொள்
காதற் பெறுசேயுங்
காதிப் பொருமொரு கோடுற் றிடுகய
மாவத் திரதேவும்
வாருட் கிடவரு மேருத் தனமலர்
வாய்வைத் துணநீயும்
வாலைக் குழவிய தாகப் பெயர்பெறு
மாயைத் திருமாதே
தேருட் கதிருடன் மீதிற் பொலியொளி
போலத் தளிர்சேருந்
தேனற் கனிதரு சூதத் திரள்பல
நாரத் தைகளாரத்

தாருச் செறிவள ராசைப் பதியுமை
தாலோ தாலேலோ
சங்கர நாரணர் பங்கி லுறுங்கிளி
தாலோ தாலேலோ.

(கு - ரை.) கயமாவத்திரம்-யானைமுகம். வத்திரம்-முகம். வாலை - இளமை. சூதம் - மாமரம். மாயை - வியப்பு. முருகப் பெருமானையும், பிள்ளையாரையும் பிள்ளைகளாகவுடைய நீ மெய் யடியார் பொருட்டு ஒரு பிள்ளையாகத் தோற்றமளிப்பது வியப் பாகும். பவனிகொள்ளுதல் - உலாவருதல்.

'மாயைத் திருமாது' என்பதற்கு தூமாயையுடன் நேரே இயைந்தியக்கித் தொழிற்படுத்தும் அம்மையென்றலும் ஒன்று. மாயை தூமாயை, தூவாமாயை, பகுதிமாயை என முத்திறப் படும். தூமாயையினை நேரேயியக்கும் உண்மை வருமாறு :

"வித்தையோ டீசர் சாதாக் கியஞ்சத்தி சிவங்க ளைந்துஞ்
சுத்தத்த் துவஞ்சி வன்றன் சுதந்திர வடிவ மாகு
நித்தமென் றுரைப்பர் கால நீங்கிய நிலைமை யாலே
வைத்திலர் முற்பிற்பாடு வருவித்தார் கருமத் தாலே."
—சிவஞானசித்தியார், க. கூ-எ.

(கூக)

௬. சப்பாணிப் பருவம்

[இஃது ஒன்பதாம் திங்களில் நிகழ்வது; அது பிள்ளை கையொடு கைபொருந்தக் கொட்டும் நிகழ்ச்சியாகும்.]

விண்பொதிர் படத்தடவு சிகரகோ புரமிசை
வெளிர்த்ததுகில் கட்டுகொடிகள்
விண்டுவொடு சண்டையிட் டந்தழற் கிரிமுடி
விருப்பினொடு காணவெண்ணி
மண்பொதுத் தந்தைதன் வாகன வுருக்கொண்டு
வானிற் பறந்த தென்ன
வளியசைத் திடவிம்பர் மானிடர்கண் மேனோக்கம்
வைத்திமை யிமைத்திடாது
கண்பொருந் தாததன் மையினால் விணவரெனக்
கண்டவர் வியக்கமூன்று
காலத்து மழியாத பூகயிலை காணியாய்க்
காதலுற் றுறையுமம்மே
தண்பொலியு மம்போரு கக்கரங் கொண்டுநீ
சப்பாணி கொட்டியருளே
தாவுடை விடைக்கடவுண் மேவுமா வுடையம்மை
சப்பாணி கொட்டியருளே.

(கு - ரை.) பொதிர்பட - குத்துண்ண. சிகரகோபுரம்- உயர்ந்த கோபுரம். விண்டு - திருமால். கிரிமுடி - மலையுச்சி. மண்பொதுத் தந்தை - நான்முகன்; பிரமன். வளி - காற்று. விணவர்-விண்ணவர்; தேவர் (இடைக்குறை). தாவு-வலிமை. விடைக்கடவுள் - ஆனேறூரும் சிவபெருமான். (௩௨)

திருமருவு கயிலைவரை தன்னிலொரு ஞான்றுதென்
பொதியவரை யிற்பிறந்த
சிறுகா றவழ்ந்துலவு பன்மரக் கோட்டிசெறி
திவ்வியவுத் தியானத்தினிற்

பருவமிரு மூன்றினில் வசந்தபரு வத்தினிற்
பர்த்தாவு டன்கலந்து
பயிலும்விளை யாட்டினிடை கண்பொத்து தீமையைப்
பாற்றவவ ருத்தரவினாற்
கருமபூ மியினிற் சிறந்தகாஞ் சியில்வந்து
கருதரிய தவமுனாற்றுங்
காலத்தி லிருநாழி நெற்கொண்டு காத்திடக்
கருணைவைத் துச்சிறந்த
தருமமுப் பத்திரண் டும்புரி கரத்தினாற்
சப்பாணி கொட்டியருளே
தாவுடை விடைக்கடவுண் மேவுமா வுடையம்மை
சப்பாணி கொட்டியருளே.

(கு - ரை) சிறுகால் - இளமென் தென்றற்காற்று. கோட்டி - கூட்டம். உத்தியானம் - வேந்தர் விளையாடும் காவற் சோலை. பருவம் ஆறு: கார், கூதிர், முன்பனி, பின்பனி, இளவேனில், முதுவேனில் என்பன. வசந்தம் - இளவேனில். கருமபூமி - வினைசெய்யுலகம். அம்மை சிவபெருமான் அளித்தருளிய இருநாழி நெற்கொண்டு முப்பத்திரண்டறமும் முட்டாது செய்தருளுகின்றனள். அஃதாவது, சிவபெருமான் கொடுத்தருளிய இருநாழி நெல்லும் வித்தைமுதலாகும். அது நாளும் உண்ணும் படிமுறை நெல்லன்று. அம்மை அவ்விதை முதலை உழுவித்துண்ணும் உயர்குடி வேளாண்மாந்தர் கைக்கொடுத்துப் பெருக விளைவித்து அவர் வாயிலாக எண்ணான்கறமும் பண்ணுறப் புரிவிக்கின்றனள். இதுவே அம்மை புரியும் செப்பரும் அறங்கள் முப்பத்திரண்டின் விழுமிய முழுவுண்மையாகும். இதனால் வேளாண்மாந்தர் பிள்ளையென்னும் பெரும் பெயரான் அழைக்கப் படுகின்றனர். (ரு ரு)

பனிமலைக் கரசனும் மவன்மனைவி மேனையும்
பண்ணிய தவோபலத்தாற்
பணிலத்தின் முத்தெனத் தோன்றிவளர் நாளில்வான்
பண்ணவர்க ளேன்பியற்று

முனிவர்கள் குழாத்தோடு முக்கட் பரம்பொருள்வெண்
மூரிவிடை யூர்ந்துவந்து
முதுமறை விதிப்படி விவாகச் சடங்கினை
முடித்திடும் பொழுதிலாரும்
இனியசுவை யமுதினைப் பொற்கலத் தினில்வாக்கி
யினிதூட்டு மிதழமுதென
இசையமிசை யும்படிக் கிட்டூட்டு மினவளை
செறிந்தொப் பிலாதிகந்த
தனிமலர்க் கையினு னனியுள மகிழ்ந்துநீ
சப்பாணி கொட்டியருளே
தாவுடை விடைக்கடவுண் மேவுமா வுடையம்மை
சப்பாணி கொட்டியருளே.

(கு - ரை.) பணிலம்-சங்கு. முக்கட்பரம்பொருள்-மூன்று திருக்கண்களையுடைய சிவபெருமான். மூன்று கண்கள்-ஞாயிறு, திங்கள், தீ. கண்ணினைக் கருத்தெனக்கொண்டு "அன்பு, அறிவு, ஆற்றல்'' என்றலும் ஒன்று. அன்பு - இச்சை. அறிவு-ஞானம். ஆற்றல்-கிரியை. மூரிவிடை-வலிமையுள்ள எருது. (கஃ)

உய்வந்த நாளையிற் றேவருக் கெய்தவொண்
கடல்விட மயின்றகடவுள்
உடலுயிரு மொன்றாக் கலந்துள மகிழ்ச்சியா
யுரிமையுட னேபயந்த
தெய்வந் தமக்கெலா முதலாய வெறுழ்வலிச்
செங்கண்மூ டிகமிவர்ந்த
திரிநேத்திர தாரியாம் பாசாங்கு சக்கரச்
செல்வனையு மமரர்நாடு
கைவந் திடக்கவர்ந் தீரைஞா றுடனெட்ட
தாய்க்கணக் கிட்டவண்டங்
காவல்புரி யவுணனுயிர் வீட்டுகந் தனையுமுட்
கசிவுட னெடுத்தணைத்துத்

தைவந்த வியன்மணங் கமழ்தா மரைக்கையாற்
சப்பாணி கொட்டியருளே
தாவுடை விடைக்கடவுண் மேவுமா வுடையம்மை
சப்பாணி கொட்டியருளே.

(கு - ரை.) அயின்ற - உண்ட. பயந்த - பெற்றெடுத்த. எறும்வலி - மிக்க வலி. மூடிகம் - பெருச்சாளி. இதன்கண் பிள்ளையார், முருகப்பெருமான் வரலாறுகளும் வெற்றிப்பாடுகளும் கூறப்பட்டுள்ளன. (௩௫)

இந்தா யிரத்தொளி பரப்புமெழின் முகமுமதி
லிணைமா னெனத்திகழ்ந்த
யிருவிழியும் விடமுண்ட வீசனுக் கின்புறவின்
னமுதுதவு பவளவாயும்
நந்தாரு முத்தினை நகைத்தநகை யுங்கௌர
நன்னிறத் திருமேனியும்
நாட்கமல மலரனைய பொற்றாளு முள்ளத்தி
னுடியுயர் தொண்டருக்குச்
சிந்தா குலந்தவிர்ந் திடவில் லறத்தினைச்
சேர்ந்தமனை மக்கள்சுற்றஞ்
செல்வம்வா ணுளுமறு மைக்குறுதி யாமோட்ச
செல்வமுந் தேவநாட்டுச்
சந்தான மும்வெட்க நல்குசெங் கையினுற்
சப்பாணி கொட்டியருளே
தாவுடை விடைக்கடவுண் மேவுமா வுடையம்மை
சப்பாணி கொட்டியருளே.

(கு - ரை.) இந்து - திங்கள்; சந்திரன். நந்து - சங்கு. கௌரநிறம் - வெண்மைநிறம்; பொன்னிறம். சிந்தாகுலம் - மனக்கவலை. சந்தானம் - தேவவுலகத்திலுள்ள ஐந்து தருக்களி லொன்று. ஐந்தருவும் கடல்கடைந்த காலத்துத் தோன்றிய வென்ப.

ஐந்தரு வருமாறு :

"சந்தானம் தேவ தாரங் கற்பகம்
மந்தாரம் பாரி சாதமைந் தருவர்க்கம்."

—பிங்கலம் - உ௬௫௦.

(௩௬)

வேறு

தங்கக் கிரிசிலை வெங்கட் பணிகுதை
தங்கத் தழுவிய வடமோர்கைச்
சங்கைப் புனைமுகி லம்பிப் புவியுயர்
சந்தப் பெருரத மறைமானூர்
துங்கத் தவனர விந்தத் தவனுருள்
துன்றக் கதிரவ ரிருவோருந்
தொந்தப் படவர னன்றப் புரமது
துஞ்சப் பொரவெழு திறல்வாம
செங்கைத் தனுவிசை யந்தக் கரமொடு
செம்பொற் கணநிறைதருசீரஞ்
சிந்தைக் கிசைதரு சண்பைக் குமரர்
திருந்தத் தமிழ்தர வருள்கின்ற
கொங்கைத் தருவல மென்கைத் தளிர்கொடு
கொட்டுக சப்பா ணி
கோமதி யம்பிகை புன்னை வனக்குயில்
கொட்டுக சப்பா ணி.

(கு - ரை.) தங்கக்கிரி - மேருமலை. சிலை -வில். பாம்பு—நாண். முகில் - முகில்போலும் மேனியினையுடைய திருமால். அம்பு - கணை. புவி - உலகம். மான் - குதிரை. முப்புரமெரி செய்த காலத்துப் பொருந்தியவை: பொன்மலை வில்லாக, வாசுகி யென்னும் பாம்பு நாணாக, திருமால் கணையாக, நான்கு மறைகளும் குதிரையாக, நான்முகன் தேரோட்டுபவனாக, ஞாயிறுந் திங்களும் தேரின் உருள்களாக, இசையச் சிவபெருமான் பொருதனன் என்ப. தொந்தம் - பிணைப்பு. துஞ்ச - அழிய. முப்புரம் எரிசெய்த வரலாறு வரும் ஆளுடைய பிள்ளையார் திருமறையான் உணர்க.

"வெம்மைமிகு புரவாணர் மிகைசெய்ய
விறலழிந்து விண்ணுளோர்கள்
செம்மலரோன் இந்திரன்மால் சென்றிரப்பத்
தேவர்களே தேரதாக
மைம்மருவு மேருவிலு மாசுணநாண்
அரியெரிகால் வாளியாக
மும்மதிலு நொடியளவிற் பொடிசெய்த
முதல்வனிட முதுகுன்றமே." —க. ௧௩௧ - ௪.

(௬௭)

பறைவரை யற்றுக வரிதரு வச்சிர
பாணிமுதற்கட வுளரியாரும்
பவன மரக்கனி சருகு சலத்துளி
பருகி யுடற்பொறை மிகவாடக்
கறையறு மெய்த்தவ விரத முஞற்றிய
கருதரு சித்தர்கண் முனிவோ ருங்
கவினல முற்றிய கணபண கட்செவி
கதுவுல கத்தவர் முதல்யா ரும்
நிறைவுற நித்தமு மலர்கொடு னற்புத
நிமல பதத்துணை வழிபா டு
நிலைபெற வைத்திட வவர்க ணினைத்திடு
நினைவி னிரட்டிய வர நல் கிக்
குறைவு தவிர்த்தரு ளரச வரைக்கொடி
கொட்டுக சப்பா ணி
கோமதி யம்பிகை புன்னை வனக்குயில்
கொட்டுக சப்பா ணி.

(கு - ரை.) பறைவரை: வரைபறை-மலைகளின் சிறகுகள். உக - சிந்த. வச்சிரம் - இருதலைச் சூலப்படை. பவனம் - துறக்க வுலகம். கறையறு - குற்றமில்லாத. உஞற்றிய - செய்த. கட்செவி - பாம்பு. கதுவுலகம் - நாகவுலகம். நிமலபதத்துணை - இயல்பாகவே மலமகன்ற திருவடிகள். (௬௮)

படவர வத்தலை யிடமென வைத்துறை
பரவை யுடைப்படர் நிலமா தின்
பருவ முகிற்குல கருநிற கச்சிடு
பலமணி துற்றிய விருபாரத்
தடமுலை யொத்திடு பொதிய முயர்த்திடு
கைலை வரைச்சம முறமே ஞட்
சகல வுயிர்க்குயி ரெனுமர ணட்பொடு
தருவ னுனக்குநன் மணசே வை
விடைபெறு தெக்கண நிலைபெற விக்க ண
மெனவிம லற்குள மகிழ்வா க
விரைவினி லப்பொதி யமலையி னுற்றவண்
விழைதமி ழுக்குறை யுளதாய் வாழ்
குடமுனி யற்புடன் வழிபடு சிற்பரை
கொட்டுக சப்பா ணி
கோமதி யம்பிகை புன்னை வனக்குயில்
கொட்டுக சப்பா ணி.

(கு- ரை.) கயிலைமலையும் பொதியமலையும் எல்லாவகையாலும் ஒத்த பண்புடையன. பொதியமலைக்கண் அகத்தியர் என்றுமுள செந்தமிழை வளர்க்கின்றனர். கயிலைமலைக்கண் கண்ணுதலோன் அச் செந்தமிழை வளர்க்கின்றனன். பொதியமலைக்கண் சிவபெருமான் திருமணக்காட்சி அகத்தியர்க்கு அளித்தருளப் பட்டது. அகத்தியர் சிவபெருமானல் பொதியமலைக்கு அனுப்பப் பட்டவர். அகத்தியரால் தொழப்படும் அம்மை என்க.

சிவபெருமானும் உமையம்மையாரும் மணந்துகொள்ளும் வாய்மை ஆருயிர்கள் இருபால் உடம்புடன் இயைந்து இன்புற்று வாழவேண்டுமெனக்கொள்ளும் திருவுள்ளத் திருக்குறிப்பேயாம்.

செஞ்சிகை யெங்கு நிரந்து பரந்து
செழுந்திசை சென்ருடச்
செங்கையி னங்கி சிவந்து கொழுந்து
சினந்து சினந்தாட

மஞ்சி வருங்கள மிஞ்சு விடந்துடி
கொண்டு மலர்ந்தாட
வன்பணி யென்றுசொ லும்பணி யம்புய
மண்டி மலர்ந்தாட
அஞ்சன குன்ற மலைந்து வகிர்ந்த
அருந்துகின் மேலாட
அம்பொ னெடுஞ்சபை நின்று நடம்புரி
யம்புய மென்கூறுங்
குஞ்சித பாதரொ டாடு மடக்கொடி
கொட்டுக சப்பாணி
கோமதி யம்பிகை புன்னை வனக்குயில்
கொட்டுக சப்பாணி.

(கு - ரை.) *இதன்கண் சிவபெருமான் திரு நடச்சிறப்பு விளக்கப்பட்டுள்ளது. அதுவருமாறு : சிவபெருமானின் சிவந்த திருச்சடை எல்லாத் திசைகளிலும் சென்று பரந்தாடவும், திருக்கையிலேந்திய தணல் கொழுந்துவிட்டுச் சினந்தாடவும், மேகத்தினு மிகுந்த நீலநிறம் பொருந்திய திருக்கண்டம் ஒளிவிட்டாடவும், பாம்பணி பெருகியாடவும், யானைத் தோலாகிய போர்வை அசைந்தாடவும், ஆடுகின்றனர். தாமரை மலரென்று கூறும்படியாயுள்ள எடுத்த பொற்பாதருடன் அம்மையும் ஆடுகின்றனள். மஞ்சி வருங்களம் - மேகத்தைவிட மிகுந்த நிறம் விளங்கும் மிடறு. வன்பணி - வலிய பாம்பு. பணி-அணிகலன். அஞ்சனக் குன்றம் - கரியமலை; உவமவாகுபெயராக யானையைக் குறித்தது. குஞ்சிதபாதம் - வளைந்து நிழலருளும் திருவடி. இதுவே எடுத்த பொற்பாதம். இதனைக் கண்ணினும், கருத்தினும், உணர்வினும் தணவாது பூண்டின்புறுதல் பிறவிப் பெரும்பயன்.* (௯௦)

எட்டு வரைக்குல நான்கு புறத்தினு
மிட்ட சுவர்த்தலமா
யேழு முகிற்குல மேந்து மணிச்சிக
ரத்தெழி லாயுலவக்

கட்டு கொடித்தொகை யாடுபொன் மாளிகை
காமுறு பொன்மலையாய்க்
காதன் மிகுத்திடு மாதர்க ளும்பர்கள்
காவுறை கன்னியராய்ப்
பட்ட நுதற்கரி பாய்பரி செல்தெரு
பாடுறு நாற்றிசையாய்ப்
பாணர்கள் பாடிய யாழிசை வார்விசி
பம்பிய பற்பலவாய்க்
கொட்டு மியத்தொனி நீடிய ராசையள்
கொட்டுக சப்பா ணி
கோமதி யம்பிகை புன்னை வனக்குயில்
கொட்டுக சப்பா ணி.

(கு - ரை.) திருராசையெனப்படும் சங்கரநயினார் கோவி லின் நகர்ச்சிறப்பு இதன்கண் கூறப்படுகின்றது. இத் திருவூரின் கண் காணப்படும் நான்கு மதில்களும் உலகைச் சூழ்ந்துள்ள குலமலை எட்டினையும் போன்றுள்ளன. ஏழுமுகிற் கூட்டங்களும் தவழ்கின்ற அழகிய சிகரங்கள் அம்முகில்கள் போன்றே காணப் படுகின்றன. கொடியாடும் பொன் மாளிகைகள் இமயமலையை யொத்துக் காணப்படுகின்றன. ஆங்கு வாழும் அழகிய பெண் கள் தேவவுலகப் பெண்களாகக் காணப்படுகின்றனர். யானையும் குதிரையும் இடையறாது செல்லும் தெருக்கள் நான்கு திசைகள் போற் காணப்படுகின்றன. பலவகை வாழ்த்திய முழக்கங்களும் ஓவாது ஒலிக்கின்றன.

உம்பர்கள் - தேவர்கள். கா - கற்பகச் சோலை. நுதல் - நெற்றி. (௬௧)

ரு. முத்தப்பருவம்

[இது பதினொராந் திங்களில் நிகழ்வது. அது பிள்ளையை முத்தமிடும்படி வேண்டிக்கொள்வதாகும்.]

இறையா மலையத் துவசனுங்காஞ்
சனமா லையுஞ்செய் யிருந்தவத்தா
லெழிலார் மதுரை தழைக்கமக
வாய்வந் திரத்தின முடிசூட்டிக்
கறையார் கண்டக் கடவுளுடன்
கலந்து கயற்க ணம்பிகையாய்க்
கதிர்மா மதியின் வழிவளரக்
கலைதே ருக்கிர வருமனையுந்
தறையாள் வதற்குத் தந்தசௌந்
தரியே சகல குலத்தவருந்
தங்கள் தங்கள் முயற்சியினூற்
றருமூ தியத்தா லறம்புரிந்து
முறையாய்ச் செல்வஞ் செறிராசை
முத்தே முத்தந் தருகவே
மூல முதலா ருதார
முதலே முத்தந் தருகவே.

(கு - ரை.) இறை - மன்னன். காஞ்சனமாலை - மலையத் துவச பாண்டிய மன்னனின் பட்டத்தரசி. காஞ்சனம்-பொன். இரத்தினம் - மணிகள். தறை - உலகம். ஊதியம்-வருவாய். செறிதல்-மிகுதல். மூல முதலாருதாரம்: ஆருதாரம். அவை: மூலம், கொப்பூழ், மேல் வயிறு, நெஞ்சம், மிடறு, புருவநடு என ஆறுகும். இவற்றை மூலாதாரம், சுவாதிட்டானம், மணிபூரகம், அநாகதம், விசுத்தம், ஆக்ஞேயம் எனவுங் கூறுப. 'முத்து' என்னும் சொல் தமிழ்ச் சொல்லே. அது மூப்பு என்னும் சொல்லிற் காணப்படும் மூ என்னும் அடியாகத் தோன்றியது. மூப்பு; மூத்தது; முற்றியது; முத்தியது; முத்து. (சஉ)

பிடியா யனமாய்ச் செலுநடையும்
பெருமா மதவெங் கயத்துதிக்கை
பிறைபோல் வளையச் செயுந்துடையும்
பிறங்கு நவநன் மணியிழைத்துத்
துடிபோ லிடையைச் சூழ்கலையுந்
துளிரா லிலைபோற் சுடர்வயிறுஞ்
சோம னிரவி குளிர்வெம்மை
தோற்றுந் துணைமே ருக்குயமும்
வடியேர் மதிய நிகர்முகமு
மலர்வா சனைக்கு மியற்கைமணம்
வகுத்த குழலுங் கண்டு கண்டு
மகிழ்ந்து மதுப்பூங் கொன்றையணி
முடியா ராசை புரிராசை
முத்தே முத்தந் தருகவே
மூல முதலா ருதார
முதலே முத்தந் தருகவே.

(கு - ரை.) அம்மையின் திருவுறுப்புக்களின் சிறந்தவழகினை யுவமையுடன் இதன்கண் காணலாம். அம்மையின் அழகிய முலைகள் வெப்பகாலத்துத் தட்பத்தையும், தட்பகாலத்து வெப்பத்தையும் தரும் தன்மைய. அம்மையின் கூந்தலுக்கு இயற்கை மணம் உண்டென்பது வழக்கு. (சக)

பூவாழ் பிரம னுலகவின்பம்
பொன்று மவன்கற் பத்தின்வரை
புண்ட ரீகக் கண்ணனுல
கத்தின் பழுமப் படிப்போகுந்
தேவா திபனு மிந்திரவின்பந்
தேறுங் கான்மற் றதிற்கீழாஞ்
சிறிய மனுட ருலகவின்பஞ்
செப்பு வதற்கோ மிகச்சிறிதென்

ரேுவா துனது திருவடிக்கே
யுற்ற தொண்டாய் வழிபடுவோர்க்
குரைக்கு மெதிர்வு நிகழ்விறப்பென்
ரேுருங் கால மூன்றினிலு
மூவா வின்பந் தருராசை
முத்தே முத்தந் தருகவே
மூல முதலா ருதார
முதலே முத்தந் தருகவே.

(கு - ரை.) *பிரமன், மால், இந்திரன் முதலிய தேவ இன்பமும், உலகோர் கொள்ளும் சிறிய இன்பமும் ஒன்றினுக்கு ஒன்று தாழ்வுடையன. புண்டரீகம் - தாமரை. இவற்றை யிகழ்ந்து சிவனடிக்கே மனம் வைத்திடுவார் சிவனடியார்.* (சச)

நாக முத்துங் கழையின்முத்து
நவில்செஞ் சாலி நல்குமுத்து
நால்வாய்க் கோட்டி னுள்ளிருந்து
தோன்ரு முத்து நளிர்செய்கரு
மேக முத்துஞ் சங்கின் முத்து
மேலா நினது நகைமுத்தை
மேய துணையா மெனினூரு
யிரத்தோர் கூறும் விளம்பரிதென்
ருக முத்தப் பருவமுரைத்
தவர்முன் னுரைத்தா ரதையறிந்தும்
அடியே னுரைக்கிற் பயனென்ன
மாதி சங்க ரேசுரற்கு
மோக முத்தந் தருராசை
முத்தே முத்தந் தருகவே
மூல முதலா ருதார
முதலே முத்தந் தருகவே.

(கு - ரை.) அம்மையார் பல்வரிசை முத்திற்கு ஒப்பில்லை யென்பது. நாகம் - பாம்பு. கழை - கரும்பு ; மூங்கில், செந்நெல், யானைக் கொம்பு, மழை, சங்கு. நால்வாய் தொங்குகின்ற வாயினையுடைய யானை. (௪௫)

கைத்த கடலிற் பிறந்துவிலை
கருதா திருக்குங் கவின்றுவரே
காலைக் கதிர்கண் டலராமற்
றுனே யலர்ந்து கமழ்பூவே
செய்த்த லையினீர் விரும்பாது
திகழ்பா கூறுஞ் செழுங்கரும்பே
சேயாய்க் காகம் வளர்க்காமற்
றுனே வளர்ந்த செவிக்குயிலே
மைத்த மேகத் திற்கூடி
வானிற் சுழலா வளமின்னே
வண்டுந் தேனு மிசைபாடி
மகரந் தங்க ளிறைக்கமண
மொய்த்த மலர்ப்பூங் குழல்ராசை
முத்தே முத்தந் தருகவே
மூல முதலா ருதார
முதலே முத்தந் தருகவே.

(கு - ரை.) அம்மையின் ஒப்பில்லா இயற்கை வனப்பினை இசைக்கின்றது இப்பாட்டு. இதழ் கடலிற் பிறவாப் பவழம் போன்ற செம்மை நிறம் உடையது ; திருமுகம் பகலவனைக் கண்டலராத செந்தாமரை போன்றது ; வாயூறல் வயற்றலை நீரிற்றேன்றுது வளர்ந்து முற்றிய கரும்பின் இனிய சாறு போன்றது; திருமொழி காகம் வளர்க்காமல் வளர்ந்த குயிலின் இன்னிசை போன்றது ; இடை விசும்பிற் பூத்துச் சுழலாத மின்னொத்துத் திகழ்வது என்பதாம். துவர் - பவழம். தேனும்- ஒருவகை வண்டு. மகரந்தம் - பூந்தாள். அம்மைக்குரியன அனைத்தும் ஒப்பில்லன என்பதாம். (௪௬)

வேறு

நிம்பச் செழுந்தார் தரித்தவுக் கிரவழுதி
நின்சாப முற்றபுலையன்
நிலையினன் மணிக்கிரீப னீயுநின் கணவனு
நெடுஞ்சினை தழைத்த புன்னை
பம்புற்ற வனமுறைதல் கண்டுரைத் திடவந்து
பார்த்துள மகிழ்ந்து போற்றிப்
பகரரிய பேரின்ப வெள்ளத்தி னாழ்ந்துபல
மணிகொண் டிழைத்தநீடு
தம்பத்தின் மேற்றம ணியத்தார் சமைத்தவுத்
திரமேற்றி முகடு வேய்ந்து
சதுரமிட் டாவரண முஞ்செய்து சதுமுகத்
தவன்வியந் திடவமைத்த
செம்பொற் பெருங்கோயில் வளருமா வுடையம்மை
செவ்வாயின் முத்தமருளே
சேமநிதி யாயடியர் காமிய மளித்தசிவை
செவ்வாயின் முத்தமருளே.

(கு - ரை.) முன்னொருகாலத்து மணிக்கிரீபன் என்னும் ஒருவன் அம்மையின் சாபமுற்றுப் புலையனாயினன் போலும்; அவன் கோமதி அம்மையும், சங்கர நாரணரும் சங்கரன் கோவில் புன்னைக் காட்டில் எழுந்தருளியிருந்த பான்மையைக்கண்டு வழி பட்டு நன்னிலை எய்தி வேப்பந்தாரணிந்த உக்கிரகுமார பாண்டி யர்க்கு விண்ணப்பித்துக் கொண்டனன். அவ்வழுதியும் கேட்டு மனமகிழ்ந்து எல்லாவுறுப்புக்களும் குறையாதமைந்த 'செம் பொற் பெருங்கோயில்' எடுப்பித்து வழிபட்டனன்.

நிம்பம் - வேம்பு. சேமநிதி - வைப்புப்பொன். காமியம் - விழைந்த செழும்பொருள். வழுதி-பாண்டியன். சிவை - உமை யம்மையார்; சிவன் என்னும் சொல்லுக்குரிய பெண்பாற் சொல். (சஎ)

வாட்டடங் கண்ணினர் மஞ்சனச் சாலையினி
றுடியநல் வாசநீரும்
வாவிவிண் பாய்திறல் வயப்பரியின் வாயினின்
வழிந்திடுவி லாழிநீருங்
கோட்டுமா விருகவுட் கைகோச மூன்றினுங்
கொட்டுமத நீருமறைநூல்
கூர்ந்துணரும் விப்பிரர்கை கொடுத்தநிதி யோடுதவு
குளிர்நீரு மொன்றதாகி
ஓட்டரு வீதியினின் மன்னவர்க ளூரிரத
வுருளைகள் வழுக்கரத்திந
ஒண்சிலை பதித்தேற்றி மேனடவு வளனினை
யுகந்திருக ணிமையாதநீள்
சேட்டவா னவர்பார்த்து மகிழ்ராசை யன்னைநின்
செவ்வாயின் முத்தமருளே
சேமநிதி யாயடியர் காமிய மளித்தசிவை
செவ்வாயின் முத்தமருளே.

(கு - ரை.) செல்வப் பெண்கள் குளிப்பதனல் பெருகும் மணநீரும், விரைந்து செல்லுங் குதிரைகளின் வாயிலிருந்து நுரைநுரையாக ஒழுகும் விலாழி நீரும், மதயானைகளினுடைய இரு காதுகளிலும் கையினும் குறியினும் நின்று ஒழுகும் மத நீரும், மறைவல்லார்க்கு உவந்தளித்த பொன்னுடன் பெய்த நீரும் ஒன்ருய்த் தெருவில் பெருகிச் சேருகி மன்னர்கள் ஊரும் தேர் உருள்களை வழுக்கச் செய்யும் அதனை மணிகளைப் பரப்பி மேடாக்குவர்.

வாவி - தாவி. வயம் - வலிமை. விப்பிரர்-மறைவல்லார். சேட்ட - சிறந்த. ஒண்சிலை - ஒளிக்கற்கள்; மணிகள். (சஅ)

கொங்கிற் பொலிந்தநால் வகைவண்டு கூட்டுணுங்
கொள்ளைமது வூற்றுமலரிற்
குண்டல வுடுக்குலந் தங்குல மெனக்கூடு
கொம்பர்விண் டோய்பொழிலினும்

மங்குற் குலங்கடற் புனலுண்டு கருமேனி
வாய்ந்துகரு வுற்றுமேற்கின்
மன்னிய விலங்கலைப் பிரசவிக் குந்தல
மெனக்கருதி வரும் வட்டையில்
துங்கப் பெருங்கயிலை யென்னவெண் சுதைதீற்று
சுவணமா ளிகைகள் வரையாய்த்
தோற்றமீ தேறுமக் கிரகத்தி னுச்சியிற்
சுடர்மணியின் மீதுவெள்ளைத்
திங்கட் டவழ்ந்துலவு வரராசை யன்னைநின்
செவ்வாயின் முத்தமருளே
சேமநிதி யாயடியர் காமிய மளித்தசிவை
செவ்வாயின் முத்தமருளே.

(கு - ரை.) இதன்கண் மாடச் சிறப்புக் கூறப்படுகிறது. நால்வகை வண்டு - வண்டு, தேன், கரும்பு, மிஞிறு என்பன. குண்டலம் - வானம். உடு-நட்சத்திரம். விலங்கல்-மலை. பிரசவிக்குந்தலம்-மகப்பெறுமிடம். வட்டை-வழி. சுதைதீற்றுதல்-வெள்ளையடித்தல். சுவணம் - பொன். கிரகம் - வீடு. கடல் நீரையுண்டு கருக்கொண்டு மேலெழுந்த கருமுகில் பொதியமலையினைக் கருவுயிர்க்கு மிடமெனக்கருதி அங்குத் தங்குகின்றது.

(சக)

வேறு

வான்றனை யொட்டிய மாட மிசைப்பொலி
வஞ்சமு நஞ்சமும்வேல்
வாள்கய லைப்பொரு நீள்விழி மங்கையர்
வார்குழ லிற்பொலியுந்
தேன்றனை நல்கிய பூமல ரிற்செறி
வாசனை தேர்ந்து விணிற்
சென்று சுழன்றிடு வண்டினி னுற்றிடு
திவ்விய வாசனையைக்

காின்றரு கற்பக நீழலின் வைகிய
கன்னிய ரிம்மண நாங்
கண்டது மின்றென விம்மித மாய்மகிழ்
கவினுறு ராசையினில்
மூன்றர ணட்டவ ரோடுறை யம்பிகை
முத்த மளித்தருளே
முல்லையை வென்ற நகைத்திரு வாயினள்
முத்த மளித்தருளே.

(கு - ரை.) கண்களுக்கு ஒப்பு: வஞ்சம், நஞ்சம், வேல், வாள், கயல் என்பன. வானுறவோங்கிய வளமிகு மாளிகையின் நிலாமுற்றத்தே வீற்றிருந்த பெண்களின் கூந்தலிலுள்ள மலர்த் தேனுண்டு மணமொடு திரிந்த வண்டு எளிதாக வானுலகம் சென்றது. அங்குக் கற்பக நீழலிலுள்ள வானரமகளிர்கள் இத் தகைய நறுமணத்தைத் தாங்கள் என்றுங் கண்டதில்லையென்று மருண்டனர்.

வார்குழல் - நீண்ட கூந்தல். திவ்விய - வியக்கத்தக்க. கவின் - அழகு. நகை - பற்கள். (௯0)

ஆதவ னம்மையொர் கண்ணென வைத்திடு
மையனோர் பாகமுறும்
அம்பொன் மலர்க்கொடி யாவுடை யம்பிகை
யணிமலர் துற்றியரி
சீத மதுத்துளி யுண்டு சிறைப்பெடை
யோடிசை தேர்ந்து பயில்
சேகர மேற்பொலி கூழையை யொப்பென
வேதிர ளும்மிருளைக்
காதி மலைந்திடி னருள்செய்வ ளென்று
கவின்பெறு கோபுரமேற்
கருதி யுறைந்திடு கின்றது போற்கன
செம்மணி யின்கதிர்கள்

மோதிய ராசையில் வாழு மடக்கொடி
முத்த மளித்தருளே.
முல்லையை வென்ற நகைத்திரு வாயினள்
முத்த மளித்தருளே.

(கு - ரை.) ஆதவன் - சூரியன். ஐயன் - தலைவன்; சிவ பெருமான். துற்றி - நெருங்கி. அரி - வண்டு. சேகரம்-மணி முடி. கூழை - கூந்தல். காதி - சினந்து. மலைத்திடின்-போர் செய்தால். கனசெம்மணி - பெரிய மாணிக்கம். இருள் முழுவதும் திரண்டு அம்மையின் கூந்தற் கருநிறத்தை ஒப்பேன் என்று எண்ணுவதை யகற்றக் கோபுரத்தின் மேலுள்ள மணிக்கற்களின் கதிர்கள் பாய்ந்தன; பாயவே இருள் அடங்கிற்று. இச் செயலால் அம்மணிகளுக்கு அம்மையருள் கிடைத்தது. இதுபோல் திருவருளால் இருள் நீக்கினார்க்குப் பேரருளும் பேரின்பமும் கிடைக்கும் என்பது குறிப்பு. இவ்வுண்மைவருங் **"கொடிக்கவி"**த் திருப்பாட்டானும் உணர்க.

"ஒளிக்கு மிருளுக்கு மொன்றே
யிடமொன்று மேலிடிலொன்
றொளிக்கு மெனினு மிருளட
ராதுள் ளுயிர்க்குயிராய்த்
தெளிக்கு மறிவு திகழ்ந்துள
தேனுந் திரிமலத்தே
குளிக்கு முயிரருள் கூடும்
படிக்கொடி கட்டினனே."

முன்னொரு காலத்து அம்பலவாணர் திருவாணையின்வழி இந்நூலைப் பாடித் தில்லைக்கொடி ஏற்றப்பட்டது. திருக்கோவில்கடோறும் கொடியேற்றம் செய்வது இத்தமிழ்முறையினைப் பாடியே செய்தல்வேண்டும். இந்நூல் நான்கு திருப்பாட்டுக்களைக் கொண்டது. **(கூக)**

———

௬. வருகைப்பருவம்.

[இது பதின்மூன்றாந் திங்களில் நிகழ்வது. இது தோழியர்கள் பிள்ளை நடந்துவருதலை விழைந்தழைப்பதாகும்.]

பணிலமூன் றுக்குமே லாம்பணில மும்பரிய
தண்டும்வா ளுந்திகிரியும்
பத்மா சனத்தில்வளர் திருமக ளுதற்குநிகர்
பகர்கின்ற தனுவுமேந்தி
மணியொளியி னலந்த காரத்தை வீட்டுவன்
மாசுண வுடற்புறத்தின்
மரகதக் கிரியெனக் கமலலோ சனம்வளர்
கின்றமால் புதல்வனறியாத்
தணியல்செறி கொன்றையுந் தண்பிறையு மரவமுந்
தாழநீள் சடைவிரித்துத்
தள்ளாடி யுள்ளங் கசிந்துருகி யூடறவி
ரென்றுசங் கரர்வணங்க
அணிமுடிக் கணியெனக் கொண்டதிரு வடிபெயர்த்
தருள்புரிந் திடவருகவே
அம்போதி யைப்பருகு கும்போ தயன்பரவு
மம்மைகோ மதிவருகவே.

(கு - ரை.) *பணிலமூன்று :* நால்வகைச் சங்கினுள் முதன் மூவகைச் சங்கு; அவை இடம்புரி, வலம்புரி, சலஞ்சலம் என்பன. *மேலாம்பணிலம் :* மேற்கூறிய மூவகைச் சங்குக்கும் மேலாகிய பாஞ்ச சன்னியம். திகிரி - சக்கரம். தனு - வில். அந்தகாரம் - இருள். தணியல் - கள்; தேன். சிவபெருமான் ஊடல் தீர்க்கும்படி அம்மை (சிவை)யை அடிபணிந்தமை இதன்கண் காணப்படும். அம்போதியை - கடல்நீரை. பருகு - குடித்த. கும்போதயன் - கும்பவோரையில் தோன்றிய அகத்திய முனிவன். பரவும் - தொழும். (இ௨)

நெஞ்சினுண் ணறிவிலா வொருமுனிவ ரன்சிவனை
நேசித்து நினைவழிபடா
நெட்டூர னுனதை யறிந்துநீ தவசிரு
னிருமலனோர் பாகமெய்த
வஞ்சமிகு சஞ்சரீ கத்துரு வெடுத்துவலப்
பாகத்தை யேதுளைத்து
வலம்வர லறிந்துநம் சத்தியம் சத்தைநீ
மாற்றுவா யெனவகற்றப்
பஞ்சவா னனனொரு பதங்கூட நல்கிநம்
பன்னிதன் சத்தியன்றிப்
பகர்செய னமக்கொன்று மிலையென வறிந்துனைப்
பரவவருள் செய்தபரையே
அஞ்சநிகர் நடைதருங் கஞ்சமல ரடிவருந்
தாமல்மெல் மெலவருகவே
அம்போதி யைப்பருகு கும்போ தயன்பரவு
மன்னைகோ மதிவருகவே.

(கு - ரை.) நுண்ணறிவு - செருக்ககன்று, திருவருளால் பெறும் மெய்யுணர்வு. நெட்டூரன்-வன்மனம் உடையவன். சஞ்சரீகம் - வண்டு. சத்தியம்சம் - ஆற்றற்கூறு. பஞ்ச ஆனனன்-ஐந்து திருமுகமுடையோன்; சிவன். பதம் - கால். பன்னி - மனைவி. பகர் - சொல். இதன்கண் பிருங்கி முனிவர் வரலாறு குறிக்கப்படுகின்றது: இவர் உமையம்மையாரை விடுத்துச் சிவபெருமானை மட்டும் வலம் வந்து வணங்கி வந்தனர். அம்மை தவமிருந்து சிவபெருமான் திருவுடம்பில் ஒரு கூறுபெற்றனர். அப்பொழுது அப்பிருங்கி அவ்வுடம்பின் நடுவே வண்டுருவெடுத்துத் தொளைத்துச் சிவனை மட்டும் வழிபட்டனன். அப்போது அம்மை தன்கூருகிய ஆற்றலை வாங்கிவிட்டனள். பிருங்கி ஆற்றலிழந்தனன். அவனுக்குக் கோலும் காலும் கொடுத்து அறிவுறுத்தினன் சிவன். அஃதாவது பிருங்கியே! நமக்குத் திருவருளை நீக்கி வேறு செயலில்லை என்றனன். இதனல் தெளிவு பிறந்து இருவரையும் வலம் வந்து வணங்கினன். அஞ்சம்-அன்னம். (௩௩)

நாட்டினில மைந்திற் சிறந்தமரு தப்பாவை
தன்னை நாற் கோட்டுவேழ
நாகநா தன்வதுவை யாற்றவம ரர்கள்தச்ச
ஞட்டிய மணப்பந்தருக்
கீட்டுகா லெனவாழை தாழைகமு கினமுலவ
வீர்ங்கடலி னமுதருந்தி
யிருண்மணி யெனத்திகழு மேகங்கள் மேற்கட்டி
யென்னமீ திற்செறிதர
நீட்டுசிறை மாயூர நாடகக் கணிகையரி
னிர்த்தமிட வண்டுபாட
நிறைவளஞ் செறிசோலை மருவுவர ராசையினி
னிமலசங் கரராடிய
ஆட்டமோ டெதிராட வேட்டவா னந்தசிவ
காமியம் பிகைவருகவே
அம்போதி யைப்பருகு கும்போ தயன்பரவு
மன்னைகோ மதிவருகவே.

(கு - ரை.) *நிலம் ஐந்து-முல்லை, குறிஞ்சி, பாலை, மருதம், நெய்தலென ஐந்து. மருதப்பாவை - வயல் நிறைந்த மருதப் பெண். நாற்கோட்டு வேழம் - இந்திரனூரும் வெள்ளையானை. இது நான்கு கொம்புகளையுடையது. நாகநாதன்-தேவேந்திரன். கணிகையரின் - நாட்டியப் பெண்களைப்போல்.* (கூ)

மோதிப் பகட்டுவா ளைக்குலந் தாவிமுது
பாளைவிரி தாழைகாய்த்த
முப்புடைக் கனிசிதறி மேற்சென்று கமுகினை
முறிக்கவதின் மிடறொடிந்து
சோதிக் கதிர்த்தரள முதிரொளியை மதியென்று
சுருள்விரித் தாம்பலலரத்
தொக்கிறினு மேலவர்க ளுதவிசெய் தன்மையைத்
தோற்றுபொழி லிடைசிவந்த

தாதிற் பொலிந்தமலர் மதுவொழுகி யம்புயத்
தண்டடட நிறைத்து வயலிற்
சாலியுங் கன்னலும் வானுற வளர்க்கவள
மேவுவர ராசைதன்னில்
ஆதிப் பரஞ்சுடரோர் பாகத்து மருவுமா
னந்தசிற் பரைவருகவே
அம்போதி யைப்பருகு கும்போ தயன்பரவு
மன்னைகோ மதிவருகவே.

(கு - ரை.) பகட்டுவாளை - பெரிய வாளைமீன். (இ௫)

வந்தியரு நன்மகப் பேறுபெற வளைகூனு
மன்மதா கிரதியாக
மானிலத் தவரிகழ வருசிந்து நல்லுருவம்
வாய்க்கமதி யிரவிகதிரும்
இந்தவித மென்றறிகி லாப்பிறவி யந்தகரு
மெழில்விழிப் பிரபை யெய்த
இருமல்குட் டங்குன்ம மீளைகா மாலைதலை
வலியிருகை கான்முடக்கு
முந்தைவினை யான்மருந் திற்றீர்ந் திடாதநோய்
முதுபேய் தொடக்குபித்த
முற்றுநின் சந்நிதியின் முன்வந் தவர்க்குமுன்
வாராது நீக்குமுதலே
அந்தியம் பிறைசூடு சிவசங்க ரேசர்மகி
ழருமறைப் பொருள்வருகவே
அம்போதி யைப்பருகு கும்போ தயன்பரவு
மன்னைகோ மதிவருகவே.

(கு - ரை.) இப் பாட்டின்கண், மகப்பேறு, கூன் நிமிர்தல், நல்லுருப் பெறுதல், பிறவிக்குருடு நீங்குதல், குட்டம், குன்மம், ஈளை, காமாலை, தலைவலி, கைகால் முடக்கு முதலிய நீங்கா வினைகள் முற்றும் நீங்குதல் கூறப்படுகின்றது. (௬௬)

வேறு

மோகத் துயராற் றந்தைமுன்னோர்
முனிவன் பன்னி தனைச்சேர்ந்தம்
முனிசா பத்தான் மூன்றுலகு
நகைக்க முகில்போ னிறத்ததன
தாகத் தலமெ லாமியோனி
யாகக் கண்டுஞ் சீதைதனத்
தாசை யாலே சயந்தன்றன்
னழகார் தெய்வ வுருமறைத்துக்
காகத் துருவாய்க் குத்துவினை
கடிந்து திவ்விய வடிவநல்குங்
கமழ்பூ நாக சுனைபடிந்தோர்
கவலை தீர்த்துக் கதிபெறச்செய்
மாகத் தமுதே புன்னைவன
வாழ்வே வருக வருகவே
மன்றல் கமழு மலர்க்குழற்கோ
மதியே வருக வருகவே.

(கு - ரை.) இப் பாட்டின்கண் இந்திரன் மகன் சயந்தன் சீதையின் கொங்கையை விரும்பிக் காகவடிவங்கொண்டு சென்று குத்தினன். அப் பாவமும் அக் காகவடிவமும் பூநாகசுனையில் படிந்தமையால் நீங்கினமை கூறப்படுகின்றது. (கஎ)

திதிக்கு மதிதிக் கும்மகவா
மசுரர் சுரருஞ் செங்கையினாற்
றிண்மந் தரத்தின் மதித்தறியிற்
றீவாய்ப் பாந்தள் சேர்த்தீர்த்து
மதிக்குந் திருப்பாற் கடலமுதை
வடித்துத் தெளித்த மதுரரச
வண்மைத் தமிழ்நாட் டுக்கரசாம்
மலையத் துவசன் றருமகவே

உதிக்குங் கதிரால் வெம்பாலை
யுடலக் கருக்கி நீருக்கி
யுண்ணீர் சுவற்றுங் கடுங்கோடைக்
காற்ரு துழன்ருெண் கோட்டில்வரு
மதிக்குங் குளிர்செய் புன்னைவன
மணியே வருக வருகவே
மன்றல் கமழு மலர்க்குழற்கோ
மதியே வருக வருகவே.

(கு - ரை.) *இதன்கண் தமிழ், தேவரமிழ்தத்தைப் பிழிந்*
தெடுத்த இனிய சாற்றின் வளம் பொருந்திய தென்பது கூறப்
பட்டுள்ளது.

மதிக்கும் - மத்திக்கும்; கடையும். மதிக்கும் - திங்களுக்
கும். கோடு - புன்னைமரக் கிளை. (௫அ)

பருவப் புயனேர் குழன்மடவார்
படைமா வன்னி பசுந்தென்றற்
பன்மா மணித்தேர் கொண்டிந்தப்
பல்லா யிரவண் டத்தினுள்ளோர்
வெருவப் பொருபூங் கணைமதனை
விழியங் கியினுல் வெறுத்தநம்பர்
மேலா சையினுற் றவவேட
மிட்டு விண்ணேர் நகர்பரவும்
உருவக் காஞ்சி நகர்க்கம்பைக்
குண்ணீ பூசை யியற்றியநா
ளுள்ள விரக மாற்றும
லோல நீரா லச்சுறுத்தி
மருவச் செய்யு மாமாய
வடிவே வருக வருகவே
மன்றல் கமழு மலர்க்குழற்கோ
மதியே வருக வருகவே.

(கு - ரை.) காமனுக்குரிய படைகள் பருவப்பெண்கள், குதிரை கிளி. தென்றல் தேர். விரகம் - காமம். மாமாயவடிவே. தூமாயையினை நேரே தொழிற் படுத்தும் திருவருள் வடிவே. சிவபெருமானுக்குத் " தணந்த பெருந்துயர்க் கடல்மிக்கதும் " அம்மையின் திருவருளே. (௫௯)

செய்க்கான் முளைத்த செங்கமலஞ்
செவ்வல் லிகள்செந் நீலநிறை
தேனுண் டுறங்கு வரிவண்டு
செந்நெற் கிடையே முளைத்தகளை
ஐக்கார்க் கூந்தன் மள்ளியர்க
ளனம்போல் நடந்து கடியுமலர்
அங்கைக் கணிந்த கரும்பொற்காப்
பாலித் திடும்வன் றுனிக் கஞ்சிக்
கொக்கார் தடத்துஞ் சோலையினுங்
குதித்தங் கவர்தங் குரவையினைக்
கூடி யிகழ்தல் போலவரி
பாடும் பணைசூழ் குலராசை
மைக்கார் மிடற்றூர் மனக்கோயில்
வளரு மனமே வருகவே
மன்றல் கமழு மலர்க்குழற்கோ
மதியே வருக வருகவே.

(கு - ரை.) செய்க்கால்-வயலினிடத்து. வரிவண்டு-புள்ளி களையுடைய வண்டு. இசைபாடும் வண்டெனினுமாம். ஐக்கார்-அழகிய மேகம். மள்ளியர் - உழவப்பெண்கள். கரும்பொன் - இரும்பு. (௬0)

தேனே வருக சீராசைத்
திருவே வருக திரிநேத்திர
சிவசங் கரருக் குவகைநல்குஞ்
செல்வக் கனியே வருகவிண்ணின்

ஆனே பரவத் தவம்புரியு
மமுதே வருக குமுதவாய்
அனமே வருக வினையிருளை
யவிக்குங் கிரணக் கதிர்வருக
பானேர் மொழிப்பார் வதிவருக
பனிமா மலையின் சேய்வருக
பன்னு கங்க ளிரண்டும் வழி
பாடு புரியும் புன்னைவன
மானே வருக வுயிரனைத்தும்
வளர்க்கு மனையே வருகவே
மன்றல் கமழு மலர்க்குழற்கோ
மதியே வருக வருகவே.

(கு - ரை.) தேன் : பிறவிப்பிணியகற்றி உறவுப்பணியயற்
றும் உளநல்கி வளமுறு சிவனடியாருடன் கூட்டுவித்துத் திரு
வடிப்பேற்றினுக்கு நேரேவாயிலாம் செந்தமிழ்த் திருமறை திரு
முறைகளை யோதுவித்து மாறிலாப் பேரின்பப் பெருவாழ்வளிக்
கும்அம்மை திருவருள் ஈடிலா இன்தேன் என உருவகிக்கப்பட்டது.
விண்ணின் ஆன் - தெய்வப்பசு ; காமதேனு. (௬௧)

எ. அம்புலிப் பருவம்

[இது பதினைந்தாம் திங்களில் நிகழ்வது. அது பிள்ளையைப் பெண்கள் ஒக்கலையில் வைத்துக்கொண்டு வானத்தம்புலியை அப் பிள்ளையுடன் விளையாட வரும்படி இன்சொற் சொல்லல், வேறு படுத்தல், கொடுத்தல், ஒறுத்தல் என்னும் நால்வகைச் சூழ்ச்சி களால் அழைப்பதாகும்.]

பேருலகி னுக்கொருகு பேரனீ யிவளுநிதி
பெறுகுபே ரன்சினேகப்
பெம்மான்றன் மனைவிவாட் கலையுடையை நீயுமிவள்
பெருமணிக் கலையையுடையாள்
நீருலவு பிள்ளைமதி யாவைநீ யிவணிழலி
னோடாடு பிள்ளைமதியாள்
நீள்பனிக் கிரணனீ யிவளுமெந் நாளுமெழி
னிகழ்பனிக் கிரியின் மகளாம்
பாருலகி லித்தன்மை யாலிவளொ டொப்பென்று
பகர்கின்ற சொல்விளங்கப்
பரியமணி யிட்டிழைத் திடுகோ புரத்தின்வழி
யாய்ப்படர்ந் தோடிவந்திங்
காருமமு தத்துளி தழைத்தமொழி யன்னையோ
டம்புலீ யாடவாவே
அரியரனு மொன்ருக வருதவ முயன்றவளொ
டம்புலீ யாடவாவே.

(கு – ரை.) இப் பாட்டின்கண் அம்புலிக்கும் அம்மைக்கும் உள்ள ஒப்புக் கூறப்படுகின்றன. குபேரன் - சந்திரன். வாட் கலை - ஒளியுடைக்கதிர்கள். பெருமணிக்கலை - பரிய மணிகள் அழுத்திய மேகலை. பனிக்கிரணன் - குளிர்ந்த கதிர்களையுடை யவன். பனிக்கிரி-இமையமலை. திங்கள் வர ஏணிப்படியாயிருப் பது கோபுரம். (கூஉ)

முன்னமலை யத்துவச மன்னவன் ஜெருமகவு
பெற்றிடு முயற்சியாக
முதுமறை விதித்தபடி புரிபுத்திர காமேட்டி
தன்னின்முலை மூன்றுகாட்டிக்
கன்னியிவள் கனலினிடை வந்தவ தரித்தனள்
கனற்கடவுண் மகவதாகக்
கதிர்மதிக் கடவுளே நீயுமுற் பத்தியாங்
காரணத் தொடர்பினுலே
உன்னையொரு துணையெனக் கொண்டுவிளை யாடவா
வென்றுவகை யோடழைத்தாள்
உனக்கிது கிடைத்திடும் பேறல்ல நீசெய்த
வொண்டவப் பேறதாகும்
அன்னையா வெவ்வுயிரை யுங்காக்கும் வல்லியோ
டம்புலீ யாடவாவே
அரியரனு மொன்ருக வருதவ முயன்றவளொ
டம்புலீ யாடவாவே.

(கு-ரை.) *இதன்கண் திங்கள் தீயிடைத் தோன்றிய குறிப்புக் காணப்படுகின்றது. திங்கள் கதிரவனில் தோன்றிய தென்றலும் ஒன்று. துணை - ஒப்பு. புத்திரகாமேட்டி - மகவு வேண்டிச் செய்யுமகம். திருமுலை மூன்றும் அன்பு, அறிவு, ஆற்றல்களின் குறிப்பாகும்.* (சுஅ)

எல்லாக் கலைக்குமிவ ளெசமாட்டி நீயுமீ
ரெண்கலைக் குடையனதனில்
இற்றிற்ஜெரர் கலையாய்க் குறைந்தீற்றி லேயிரவி
யோடொன்றி யுருவநீத்தாய்
நல்லார்க ளானமெய் யடியார்க ளிவள்சனிதி
நாடியே கூடிவாழ்ந்தார்
நாளுநீ மிருகசம் பந்தமுற் றேயிரவி
னண்ணலாற் ருனவனெனப்

பொல்லாத நிசிசரப் பேர்புனைந் தாயுனையோர்
பொருளாக மனதிலெண்ணிப்
பொய்தற் சிசுக்களொடு விளையாடு பேதையா
தலில்வா வெனப்புகன்ற
தல்லாது நீயிவட் கொப்பாவை யோவிவளொ
டம்புலீ யாடவாவே
அரியரனு மொன்ருக வருதவ முயன்றவளோ
டம்புலீ யாடவாவே.

(கு - ரை.) இப் பாட்டின்கண் ஒப்பின்மை அல்லது வேறு பாடு கூறப்படுகின்றது. மிருக சம்பந்தம் : திங்களிடத்துக் காணப்படுங் கருமையினை முயல் எனவும் மான் எனவும் கூறுப: அதனல் விலங்குத் தொடர்பு ஏற்பட்டது போலும். ஈரெண்கலை - திங்களுக்குரிய பதினறுகலை. சனிதி-சன்னிதி:திருமுன். (கூச)

வெம்பணி வரக்கண்டு எஞ்சுவாய் நீயிவள்
விரைத்திரு மலர்ச்சரணிணை
விரிமணிச் சூட்டின்மிசை கொண்டுபணி யிருவர்கள்
விரும்பியர்ச் சனைபுரிகுவார்
செம்பினிடை யுற்றிடு களங்கமென வுடலினிற்
றீராக் களங்கமுற்ருய்
தேவியிவள் சன்னிதியி னுற்றவர்கள் வல்வினைத்
தீக்களங் காந்தவிர்ப்பள்
தம்பமென நீசார்ந்த வரைதாழ்வு பெற்றன
தவச்செல்வி யிவள்பிறந்த
சைலஞ் சிரேட்டமுடை யதுவிதைக் குறியாது
தயவுடன் வாவென்றனள்
அம்புவி புரந்ததிரு மால்சகோ தரியுட
னம்புலீ யாடவாவே
அரியரனு மொன்ருக வருதவ முயன்றவளொ
டம்புலீ யாடவாவே.

(கு - ரை.) *திங்கள் கரும்பாம்பென்னும் இராகுவினால் பற்றப்படும். திருப்பாற்கடல் கடைந்த காலத்து நிலம் தாழியாகவும், மந்தர மலை மத்தாகவும், திங்கள் மத்தொடு பொருந்திய தறியாகவும், பாம்பு நாணாகவும், வானவரும் தானவரும் கடைவோராகவும், திருமால் தலைவராகவும் விளங்கினரென்ப. அக்காலத்து மந்தர மலையாகிய மத்துக் கடலுள் ஆழ்ந்தது. அதனைத் திருமால் ஆமை வடிவெடுத்துத் தன் முதுகில் தாங்கினன் என்ப. இத்தாழ்வு மந்தரத்திற்குச் சந்திரனின் சார்பாலுண்டாயதென்பது குறிப்பு. அம்மை தோன்றியருளிய பனிமலை உலகத்திலே ஈடின்றி உயர்ந்தோங்கியுள்ளது.* (௬௫)

கான்மருவு மான்மறுவு முயன்மறுவு மபரபக்
கத்தினிற் கலைகடேய்ந்து
கதிரொளி குழைந்துமுதிர் கிழவர்போ லேநரைக்
காயத்தி லேசிலையெனக்
கூன்மருவு குற்றமுங் குருமனைவி யைச்சேர்ந்த
குற்றமு மற்றையுள்ள
குற்றமுங் கங்கையன நாகசுனை தீர்த்தங்
குடைந்துகொண் டலின்மீதுபோய்
வான்மருவு புன்னைவன நீழலுறை யிவளைவழி
படிஞெடி யினிற்போக்குவாள்
மதியெனப் பெயர்பெற்று மதியிலி யெனச் சொல்ல
வாளா திரிந்தலுத்தாய்
ஆன்மருவி வந்தனைசெ யாவுடைப் பார்வதியொ
டம்புலீ யாடவாவே
அரியரனு மொன்ருக வருதவ முயன்றவளொ
டம்புலீ யாடவாவே.

(கு - ரை.) *கான் மருவு - காட்டில் வாழ்கின்ற. மான் மறுவு - மான்களங்கம். முயன் மறுவு-முயற்களங்கம். அபரபக்கம்-தேய்பிறை. நாகசுனை - மிகச்சிறந்த புண்ணியநீர். குடைதல் - முழுகுதல். புன்னை - திருக்கோவிற்றிருமரம்.* (௬௬)

இமையவர்க ளுண்மருந் தொருகற்ப காலமுட
லிற்றிடா தேயிருக்க
ஏமவுல கத்தினிடை வைக்குமிவ ணல்குமண்
மருந்தேத்து மினியவடியார்
தமையுடல் வருத்துபிணி யாவையுந் தீர்த்துட
றவிர்ந்துயிர் தனித்தபொழுது
சாயுச்சிய முத்தியினி னீங்காது வைக்குமித்
தன்மையை யுணர்ந்திருந்துஞ்
சுமையுடற் கயரோக முந்தீர்த்து முத்தியிற்
றொடராமல் வீணதாகச்
சுழல்காற்றி னிற்சருகெனச்சுற்றி யலேவதென்
றூயநின் குலவிளக்காம்
அமைபொருந் தோளியுட னிமையின்விழி யாய்க்கூடி
யம்புலீ யாடவாவே
அரியரனு மொன்ருக வருதவ முயன்றவளொ
டம்புலீ யாடவாவே.

(கு - ரை.) ஏமவுலகம் - மாறு இன்பவுலகம். சாயுச்சிய முத்தி - திருவடிப்பேறு. அமை - மூங்கில். பொரும் - ஒக்கும். தோளி - தோள்களையுடையவள். இமையின் விழி : விழியினைக் காத்து அவ்விழிக்கு யாண்டுந் துணையாக நிற்பது இமை. அது போல் அம்மையும் ஆவள். (சுஎ)

வரராசை சீராசை பூகயிலே புன்னேவன
மாமிம் மகாதலத்தின்
மன்னுநின் குலவுக்கிர வழுதியும் பொன்னியாம்
வரநதிக் கிறைவனுன
சிரநாம முற்றவனும் வனசரனு மணிமுடிச்
செங்கட் கொடும்பாந்தளிற்
சேடனென வறிவுற்ற சங்கபத் மர்களுஞ்
செயற்கரிய தவசுசெய்து

பரமான முத்திபெற் றுய்ந்தனர்க ளுனைவலிய
வாவென்று பரிவு செய்யிற்
பாலினிற் பழநழுவி வீழ்தல்போ லாகுநின்
பாக்கியம தேபாக்கியம்
அரனுரொ டெதிராடி விளையாடு மம்மையோ
டம்புலீ யாடவாவே
அரியரனு மொன்ருக வருதவ முயன்றவளொ
டம்புலீ யாடவாவே.

(கு - ரை.) *மாதலம் - பெரிய திருவூர். உக்கிரகுமார பாண்டியன், சென்னியாகிய சோழன், வேடன், பாம்பில் ஆதி சேடன் போன்ற அறிவுடைய சங்க பத்மர்கள், இங்குத் தவம் செய்து பெரும்பேறு பெற்றனர். அம்மைதிருவருள் பெற்றவர் பேரின்பம் உற்றனர்.* (சுஅ)

கங்கையணி கடவுடன் கைமானு மிவளிணைக்
கண்மானு நின்மானுமெக்
காலுங் கலந்துறவ தாகுமிவண் முகமதிக்
கதிரினு னிறைவுபெற்றுத்
துங்கமதி யாகுவா யரனரியு மோருருத்
தோற்றமா யுறைதலாலே
சொன்னமக மேருநிகர் கருடனும் மித்தலத்
துறைகுவா னவனிடத்தில்
வெங்கொடும் பாந்தளுன் மீதுவா ராதுவிட
மீட்குமந் திரமறிகுவாய்
வேனிற் கொடுங்கோடை நீக்கவும் புன்னைவன
மென்னிழலு முண்டுகண்டாய்
அங்கையயில் வைத்தகுக னைப்பெற்ற வன்னையுட
னம்புலீ யாடவாவே
அரியரனு மொன்ருக வருதவ முயன்றவளொ
டம்புலீ யாடவாவே.

(கு - ரை.) இப் பாட்டின்கண் பெறுபேருகிய கொடை கூறப்படுகின்றது. மூன்று மான்கள் : சிவபெருமான் திருக்கையி லுள்ள மான், அம்மையாரின் மான் போன்ற கண்கள், திங்களின் உடலிற் காணப்படு மான் என்பன. கருடமந்திரம் - பாம்பின் நஞ்சகற்று மந்திரம். அயில் - வேல். (௬௯)

பிரமன்றன் வாகன வுருக்கொண்டு விண்ணிற்
பெருங்கால மாய்ப்பறந்து
பேணுமிற கெல்லா முதிர்ந்திடத் தேடியுங்
காணுத பிஞ்ஞகன்றன்
சிரமன்ன வைத்தநட் பறியாது நிந்தனைசெய்
சிறுவிதி மகத்தினீயுந்
தேவரொடு கூடியவி யுணவெண்ணி யேசென்ற
தீயகுற் றத்தினுலே
பரமன்வடி வாம்வீர பத்திரன் ருளாற்
பதைத்திட வுதைத்ததறிவாய்
பனிவரைக் குமரியிவள் வாவெனில் வராதிருக்
கிற்பகவ ரென்செய்கிலார்
அரமன்ன கூர்விழிச் சீராசை யம்மையுட
னம்புலீ யாடவாவே
அரியரனு மொன்ருக வருதவ முயன்றவளொ
டம்புலீ யாடவாவே.

17830

(கு - ரை.) இதன்கண் தக்கன் வேள்வியில் புக்கிருந்த திங்கள் வீரபத்திரரால் ஒறுக்கப்பட்டமை கூறப்படுகின்றது. அதனுல் இப்பாட்டு ஒறுத்தல் முறையாகும். பிஞ்ஞகன் பின்னற்றிருச் சடையினையுடையவன். அவி - வேள்வியுணவு. மன்ன - நிலைபெற்றிருக்க. (௭0)

எவ்வெவ்வண் டத்தினு முள்ளவரி பிரமாதி
யாவரும் மிவள்கடைக்கண்
இனியவரு ளெப்பொழுது கிட்டுமென வந்துநின்
றேத்தியெதிர் நோக்கிநின்றார்



மௌவலங் குழலியிவள் வாவென வழைத்திடுமுன்
வாரா திருக்கிலுன்னை
வவ்வுபணி விட்டிடுதல் போலாது னுயிர்கவரும்
வன்பணி யிரண்டிங்குள
ஒவ்வொரு நொடிக்குளங் குற்றுடல் சவட்டுமிஃ
துண்மைசொன் னேனோடிவந்
துள்ளங் களித்திடச் செய்தியெனி னின்னுயிர்க்
குறுதியுண் டுலகத்தினில்
அவ்வவ ருயிர்க்குயிர தாய்க்காக்கு மன்னையோ
டம்புலீ யாடவாவே
அரியரனு மொன்ருக வருதவ முயன்றவளொ
டம்புலீ யாடவாவே.

(கு - ரை.) மௌவல் - முல்லை ; ஒருவகை மல்லிகை. வவ்வு பணி - இராகு ; கரும்பாம்பு. வன்பணி இரண்டு - அம்மையை வழிபடும் இரு பாம்புகள். பிறப்பில் பெரும்பொருளாம் சிவ பெருமான் அரனாய்த்துடைத்தும், அரியாய்க்காத்தும், அயனாய்ப் படைத்தும் வரும் அருளாளன். அம்முழுமுதல்வன் நெறியாளர்களால் இருவகையாக வழிபடப்படுகின்றனன். அவ் வீருருவும் ஒருருவாய் நின்று உண்மை தெளிவிப்பதே சங்கர நாரணர் திருவுருவம். (எக)

அ. அம்மானைப் பருவம்

[இது பதினேழாம் திங்களில் நிகழ்வது. இது பிள்ளையைப் பார்த்துத் தோழிகள் முத்து மாணிக்கம் நீலமணி முதலியவற்றா லாய அம்மானைகளைக் கொடுத்து ஆடும்படி வேண்ட ஆடுவ தாகும்.]

செங்கயலை வென்றவிரு கட்பார்வை யிமையாது
செழுமணியின் முத்தம்மனை
சேணிடை யெறிந்திடத் திங்கண்மண் டலவரைச்
சென்றமதி தன்னை நோக்கி
எங்கணா யகிதிரு முகத்தெழிலை வவ்விநீ
யிங்குவா னிடை வதிந்தா
யென்றுடலை யெற்றிப் புடைத்துத் திரும்பிவந்
தெழிறரு மலர்க்கரத்தில்
தங்கிய வனக்குஞ் சினைப்பொருவி யப்பினைத்
தந்துமன மகிழ்வித்திடத்
தண்சினை விரித்தபுன் னாகவன நீழலிற்
சங்கபத் மர்களிறைஞ்சும்
அங்கயிலை யண்ணல்பா லிங்கிதமொ டாடுகொடி
யம்மானை யாடியருளே
அங்கரா கக்கொங்கை மங்கைகோ மதியம்மை
யம்மானை யாடியருளே.

(கு - ரை.) *முத்தம்மனை - முத்துக்களாலாகிய* **அம்மனை.** *இவ்வம்மனை அம்மை அருளுடனெறிந்த வேகத்தினால் வான் மண்டலத்தில் உலாவும் திங்கள் மண்டலத்தைப் போய்முட்டிற்று. முட்டி அத் திங்கள் கோமதியம்மையின் திருமுகத்தின் அழகினைக் கவர்ந்து கொண்ட குற்றத்தின் பொருட்டு அதனுடலை உதைத்து அடித்துத் திரும்பி வந்து அம்மையின் கையிடத்துத் தங்கிற்று. தங்கிய அது அம்மையின் திருக்கையிலுள்ள அன்னக்குஞ்சினை ஒத்துக் கண்டார்க்கு வியப்பினைத் தந்தது.* **(எஉ)**

மாணிக்க முத்திழைத் திட்டவம் மனைகளிரு
வனசக் கரத்தினேந்தி
வானோக்கி வீசமேற் சென்றுகீழ் வருதல்மதி
கதிரிருவர் வந்துநின்முன்
பேணிப் பணிந்துவரம் வேண்டுதற் காகவரு
பெற்றிய தெனத்துலங்கப்
பெருகுசுர கங்கையலம் வரவெம் பிரான்மகிழ்
பிறங்கச் சிரந்துளக்கப்
பாணிற் கிசைந்தவிசை பயில்கின்ற சகிமாதர்
பக்கத்தி னின்றுநின்கட்
பார்வைமே னோக்கம்வைத் திமையாது நின்றர
மடந்தையர்கள் பார்வைகாட்ட
ஆணிற் சிறந்தமத னுக்குரிமை மாமியுமை
யம்மானை யாடியருளே
அங்கரா கக்கொங்கை மங்கைகோ மதியம்மை
யம்மானை யாடியருளே.

(கு - ரை.) இப் பாட்டின்கண் கோமதியம்மை இரண்டு திருக்கைகளிலும் முறையே செம்மணியாகிய மாணிக்க அம்மனையும், முத்தாலாகிய அம்மனையும் ஏந்தி மேலே வீசி ஆடுங் காலத்து அவை இரண்டும் வானுறச் சென்றுகீழ் வருகின்றன. அவை வரும் தோற்றம் திங்களும் ஞாயிறும் தங்கள் நிலையினை விட்டுக் கீழிறங்கி அம்மையின் திருவடியினைப் பணிந்து வரம் வேண்டவரும் தோற்றத்தினை ஒக்கும். அம்மையின் அம்மனை யாட்டத்தைக்கண்டு சிவபெருமான் கங்கை சுழலும்படி தலையசைத்து மகிழ்கின்றனர். கலைமகளும் அலைமகளும் ஆகிய தோழிமார் பண்ணிசையப் பாடி அம்மையினை நோக்கி நிற்கின்றனர்.

செம்மணியம்மனை ஞாயிற்றையும் முத்தம்மனை திங்களையும் ஒக்கும். இவையிரண்டும் முறையே வலத் திருக்கையிலும் இடத் திருக்கையிலும் கொள்ளப்பட்டன எனக்கோடல் பொருந்தும். துலங்க - விளங்க. சகிமாதர் - தோழிப் பெண்கள். (எ௩)

பண்டைமா தவரிருவர் பண்ணிய தவத்திளுற்
　　　　பைம்பொனம் பலநடுவினிற்
　　பதுமவே தாத்தந்தை முழவவொலி செய்யவா
　　　　னவர்முனிவர் பரவியேத்தத்
தொண்டரர கரவொலி திகாந்தவரை முட்டியண்
　　　　டச்சுவர்து ளைத்துருவிடத்
　　தூயவா னந்தநற வொழுகுபங் கேருகத்
　　　　துணையடியி னென்று பேர்த்துத்
திண்டிறல் படைத்தமுய லகன்வெரிந் குழிபடத்
　　　　திகழ்பரத முறையினூன்றித்
　　திந்ததித் தாதொந்த தந்தவென் றேதிரு
　　　　நடம்புரிந் தருள்செய்திடும்
அண்டர்நா யகனுட னுடியபரா சத்தி
　　　　யம்மானை யாடியருளே
　　அங்கரா கக்கொங்கை மங்கைகோ மதியம்மை
　　　　யம்மானை யாடியருளே.

(கு - ரை.) இதன்கண் அம்பலவாணர் புரிகின்ற அருட் பெருங் கூத்தின் முறைமை கூறப்படுகின்றது. வேதாத்தந்தை- திருமால். திகாந்தம் - திசையின் முடிவு. பங்கேருகம் - தாமரை. மாதவரிருவர் - புலிக்கால் முனிவர், பாம்பு முனிவர். முயலகன் - நன்முயற்சியைத் தடுக்குமடையாள வடிவம். (எச)

செம்மா மலர்ப்பாவை வெண்மா மலர்ப்பாவை
　　　　சேடியர்க ளாகநின்று
　　செம்மணியி னம்மனையும் வெண்மணியி னம்மனையு
　　　　மேந்தியெதிர் திகழவீச
எம்மா மகத்துவ வறங்களும் புரிகையா
　　　　லிருண்மணியி னம்மனையைநீ
　　யேந்தியெதிர் தரமூன்று மொக்கக் கலந்துவான்
　　　　மிசையேற லிரவிமதியு

மைம்மாலை யொத்தவடி வுற்றவா தித்தனருள்
மைந்தனுங் கூடிவிண்ணின்
வாவுத லெனக்கதிரு மதியுமிர வொடுநண்பு
வாய்ந்ததெ னவேசிறக்க
அம்மானை யூர்ந்துசெம் மானைவைத் தவர்தேவி
யம்மானை யாடிய ருளே
அங்கரா கக்கொங்கை மங்கைகோ மதியம்மை
யம்மானை யாடியருளே.

(கு - ரை.) *இப்பாட்டின்கண் வலப்பாற் றோழியாகிய திருமகள் செம்மணியம்மானையையும், இடப்பாற் றோழியாகிய நாமகள் முத்தம்மானையையும் கோமதி அம்மையின் எதிராக நின்று வீசவும், கோமதியம்மை நீலமணியாலாகிய அம்மானையை வீசவும் இம்மூன்றும் வானுறச் செல்லும் தோற்றம் ஞாயிறும் திங்களும் ஞாயிற்றின் மகனாகிய சனியும் முறையே விண்ணுறத் தாவுதலெனவும், ஞாயிறுந் திங்களும் இரவினுடன் நண்புபூண்ட தெனவும் சொல்லும்படி காணப்பெறும்.*

செம்மாமலர்-செந்தாமரை. வெண்மாமலர்-வெண்டாமரை. செம்மணி-மாணிக்கம். வெண்மணி-முத்து. எம்மா மகத்துவ - எத்தகைய பெரிய மேன்மையுமான. மைம்மாலை - இருண்மாலை; மேகஞ் சூழ்ந்த மாலைப்பொழுது. வாவுதல்-தாவுதல். அம்மானை: அம்+ஆனை - அழகிய ஆனேற்றை. (எரு)

செல்லார் குழற்செருக் கசையவதன் மேலணி
செழும்பிறைப் பணிகருமு கிற்
சேர்ந்தபிறை போற்றவழ விருதனச் சுமையினாற்
சேணிடைக் கமலமென்ன
இல்லாத சிற்றிடையு நைந்திடப் பாரமுலை
யினினிட்ட வாரமசைய
விருகரத் திட்டநவ மணிவளைகள் கலகலென
விம்பர்முத லாவெழுந்த

பல்லா யிரங்கோடி யண்டமுங் கற்பித்த
பானல்விழி யிமையாதுவிண்
பண்ணவர்க ளுண்ணவமு தங்கொடுத் துக்காள
முண்டபரி சறியவைத்த
அல்லார்க ளத்தனொரு பாகத்தின் மேவுமயி
லம்மானை யாடியருளே
அங்கரா கக்கொங்கை மங்கைகோ மதியம்மை
யம்மானை யாடியருளே.

(கு - ரை.) செல் - மேகம். குழல் - கூந்தல். செருக்கு: செருகு - கொண்டை. பிறைப் பணி - பிறை போன்ற ஓர் அணி. சேணிடைக் கமலம் - வானத்தாமரை. பானல்-கருங்குவளை. அல்- இருள்; இரவு. ஆர் - போன்ற. களம் - கண்டம். சிவபெருமான் நஞ்சுண்டு விண்ணவர்க்கு அமிழ்தம்உண்ண அளித்தனன். (எசு)

வம்பிற் கிசைந்ததன நிகரற்ற விரிதலைத்
தாழையும் மாவிலங்கும்
மாதுளையும் வில்வமுங் கோங்கமும் புன்னையும்
வண்டமைகள் பொதுளும்விளவும்
பம்புற்ற சம்பீர முஞ்செறியு முய்யான
நடுவினிற் பாவையன்னார்
பதுமக் கரத்திடை யெடுத்துதவு பன்மணியி
னம்மனைகள் பற்றிநீயும்
வெம்பிச் சினந்துமேல் வீசலக் கனிகடமை
வீட்டுவா யென்றெறிதல்போல்
விண்ணுளோர் மண்ணுளோ ரியாவரும் வியந்திட
விறற்புர மெரிக்க வேந்தும்
அம்பொற் சிலைச்சிலைக் கையரோ டாடம்மை
யம்மானை யாடியருளே
அங்கரா கக்கொங்கை மங்கைகோ மதியம்மை
யம்மானை யாடியருளே.

(கு - ரை.) வம்பு - முலைக்கச்சு. தனம் - முலை. நிகரற்ற ஒப்பில்லாத, அம்மையின் கொங்கைகளுக்கு ஒப்பில்லாதன வருமாறு : தென்னங் குரும்பை, மாதுளங்கனி, வில்வப்பழம். கோங்கரும்பு, புன்னைப்பழம், விளாம்பழம், எலுமிச்சம் பழம்.

தாழை - தென்னை, பொதுளும் - நெருங்கும். பம்புற்ற - செறிந்த. சம்பீரம் - எலுமிச்சை. விறற்புரம் - வலிமையுள்ள கோட்டை. பொற்சிலை - பொன்மலை. (எஎ)

பற்பக விழைத்தபுண் ணியபலத் தாற்சங்க
பத்மர்களு மரனுமரியும்
படிவமொன் றுய்க்கண்டு தெரிசிக்க வரநல்கு
வரராசை யிற்பண்ணவர்
சிற்பர்களு மதிசயித் திடவமைத் திட்டதிரு
வாலயத் தினிதிருந்து
தேவர்முப் பத்துமுக் கோடியும் முனிவர்சித்
தாதியரும் வந்து போற்ற
முற்பவமு மிப்பவமு முற்றுவினை நீக்கிவரு
பவமுறு தேமுடுக்கி
முளரியஞ் சேவடிப் பேறருளு மரனுரொர்
பாகமுங் கவரமுன்னி
அற்பகலு மிடைவிடா தேதழுவு மம்மைநீ
யம்மானை யாடியருளே
அங்கரா கக்கொங்கை மங்கைகோ மதியம்மை
யம்மானை யாடியருளே.

(கு - ரை.) இதன்கண் சங்கபத்மர்கள் சிவபெருமானை அரன்அரி உருவாகக் கண்டு வழிபடத் திருவருள் புரிந்து வரங் கொடுத்தவள் கோமதியம்மை என்பது குறிக்கப்படுகின்றது. படிவம் - வடிவம். சிற்பர் - சிற்பிகள். பவம் - பிறப்பு. முளரி - தாமரை. அற்பகலும் - இரவும் பகலும் அம்மையின் திருநோக்கம் பட்டவர்பால் எவ்வினையும் அகலும். அகலவே எப்பிறவியும் வாராது, வாராதாகவே திருவடிப் பேறெய்திப் பேரின்பமுறுவர்.

காலையிர விக்குநிகர் செம்பொனுற் செய்துகவின்
மணிகளொன் பதுமழுக்திக்
ககனமுடி யைத்தடவு கோபுர மு மண்டப்
புறச்சுவ ரெனக்கதித்த
நாலுபா லுஞ்சூழ்ந்த திருமதிலு நந்திபின்
ஞட்டிய துசத்தம்பமும்
நால்வருக் கருள்செய்த விருமறைத் திருவாயர்
நடனமிடு நாதசபையும்
வேலைவா ளைப்பொருத விழியுருத் திரகணிகை
மின்ஞர்கள் பரதமுறையாய்
மிளிர்கொடி யெனத்துவண் டாடுமண் டபமுமிம்
மேதினியி னிற்கயிலை நேர்
ஆலயந் திகழும்வர ராசையம் பிகைதேவி
யம்மானை யாடியருளே
அங்கரா கக்கொங்கை மங்கைகோ மதியம்மை
யம்மானை யாடியருளே.

(கு - ரை.) ககனம் - வானுலகம். நந்தி-ஆனேற்றுநந்தி. துசத்தம்பம்-கொடிமரம். உருத்திரகணிகையர் - திருக்கோவிற் பெண்பாற்ரெண்டர்கள். திருக்கோவிற் றிருக்கோபுரம் உயர்ந்து காணப்படும் தோற்றம் திருக்கோவிலைச் சென்று வழிபடுவார் உம்பரினும் உயர்வர் என்பதன் உண்மையாகும். **(எக)**

காரா மெனக்கருங் கூந்தலை நினைத்துக்
களிப்பினெடு சிறைவிரித்துக்
கால்பெயர்த் தாடிவரு மாயூர நின்னியற்
கண்டுகவின் முகம்வாடலாற்
பேரான துலகினிற் பிணிமுக மெனப்பெறப்
பெற்றதாய்க் குறவிலாத
பிள்ளையாங் கோரகைநி னிசையமு தினைப்பெரிது
வந்துபேதுற்றுவெள்கு

நீரா லதற்குநா மங்காள கண்டமென
நிகழ்வுறச் செய்துதென்றல்
நேயமாஞ் சிறுகுழவி போலுலவு பூந்தரு
நிறைந்துதேன் முகைபிலிற்றும்
ஆராம மீதின்மல ரம்புயக் கையினு
லம்மானை யாடியருளே
அங்கரா கக்கொங்கை மங்கைகோ மதியம்மை
யம்மானை யாடியருளே.

(கு - ரை.) இதன்கண் மயில் அம்மையின் கூந்தலைக் கண்டு மேகமெனக் கருதித் தோகை விரித்தாடி மகிழ்வுடன் நெருங்கிற்று. நெருங்கியதும் அம்மையின் சாயலுக்கு உடைந்து வாடிற்று. அதனால் பிணிமுகம் என்னும் பெயர் பெற்றதெனக் கூறப்படுகின்றது. பிணிமுகம் - துன்பமுகம். குயில் அம்மையின் இசையினைக் கேட்டு மகிழ்ந்து மயங்கி நாணிக்கிடந்தமையால் காளகண்டம் எனப் பெயர்பெற்றதாம். காளகண்டம் - வெறுப்பைத் தரும் கறுப்பு. இவை ஆசிரியர் கூறும் தற்குறிப் பேற்ற அணிகள். கோரகை - குயில். காளகண்டம் - குயில். நஞ்சு போன்ற வெறுப்புக் குரலினதாம்; ஆராமம்-சோலை.(அ0)

சந்தனத் தொயிலெழுது தடமுலைக் கொடியிடைச்
சலசவத னத்துமின்னூர்
தமனியப் பாவையென வாடரங் கத்தினிடை
சதிமுறையி னுல்நடிப்பத்
தொந்தொமெனு முழவொலியொ டொத்ததா ளத்தொலி
துணைச்செவிக் கமுதமூறத்
தொன்முறையின் வழுவாது தொழுகுலத் தவர்மறைகள்
துகளறப் பயிலுமொலியும்
எந்தைசங் கரர்நந்தி மீதினி லுலாக்கொண்
டெழுந்துவர விம்பரும்பர்
எவ்வடிய ருங்கூடி யரகர வெனப்புகலு
மிவ்வொலியும் வாரியொலியாய்

அந்திபகல் நீங்காத வரராசை யம்மைநீ
யம்மானை யாடியருளே
அங்கரா கக்கொங்கை மங்கைகோ மதியம்மை
யம்மானை யாடியருளே.

(கு - ரை.) தொய்யில் - சந்தனக் குழம்பால் கரும்பு முதலி யன போன்று பெண்கள் அழகுற எழுதுங் கோலம். சலசவத னம் - தாமரை போன்ற முகம். சதி - தாளவொத்து. துணைச் செவி - இருசெவிகள். தொழுகுலம்-சிவபெருமானைத் தொழுங் குலத்தார். மறைகள்-நாற்பொருள் பயக்கும் நற்றமிழ் நூல்கள். வாரியொலி - கடலொலி. (அக)

அ. நீராடற் பருவம்

[இது பத்தொன்பதாம் திங்களில் நிகழ்வது. அது பிள்ளை யை நோக்கித் தோழியர்கள் யாற்றுப் புதுவெள்ளநீர் ஆடுமாறு வேண்டுவதாகும்.]

வந்துபடி பவர்பாவ மோசனஞ் செய்யவட
கங்கைபரி சுத்தமடைய
வரிவிழிக் கடையருளி னெள்ளளவு நல்கிவெள்
வாணியும் பரிதிமுதல்வன்
தந்தசே யானகா ளிந்தியுந் தங்கள்பாற்
சார்ந்துதா னம்புரிதரத்
தவமுயற் றுஞ்ஞான வானந்த வெள்ளமே
சங்கரக் கடவுள்பாகஞ்
சொந்தமா கக்கொண்ட மரகதக் குயிலேது
ழாய்த்திரு முடித்துணைவர் தந்
துணைவியும் பாரதியு மிருபுறங் கைலாகு
தரவொரு சுடர்க்கொடியென
வந்தரத் தவராடு பொருநைநதி யமுதநீ
ரம்மைநீ யாடியருளே
ஆதிரையி னார்மருவு மாதுகோ மதிதேவி
யம்மைநீ ராடியருளே.

(கு - ரை.) *வடபாலுள்ள கங்கை, வாணி, காளிந்தி முதலிய யாறுகள் தூய்மையடையத் தென்பால் பொருநையாற்றில் திரு முழுக்குச் செய்ய வரமருளுமாறு அம்மையை நோக்கித் தவம் புரிகின்றன என இப்பாட்டின்கண் குறிக்கப் படுகின்றது. அம்மை, அறிவின்ப வெள்ளம். அவள் தண்டமிழ்ப் பொருநையில் நீராடி யருளுகின்றனள். மோசனம் - விடுதலை அடைதல் ; நீங்குதல். பரிதி - ஞாயிறு. தானம் - முழுக்கு. ஆதிரையினார் -சிவபெருமான். சிவபெருமான் - பொன்னார்மேனியன். திருவாதிரை மீனும் பொன்போன்று காணப்படும். அதனால் அம் மீன் சிவமீன் எனச் செப்பினர்.*

(அஉ)

பாசிகயல் வள்ளைசெவ் வாம்பல்செங் கிடைபதும
முகைஞெண்டு பாய்வராலுட்
பற்றுற வுறுப்படக் கியகமட மும்பவள
வண்கிளையு மரிபரந்து
மூசுகுழல் கண்காது வாயதர முத்தணித
னம்முழந் தாள்கணைக்கால்
மொய்ம்புறும் புறவடிசெவ் விரலன்ன வென்றுமுதிர்
கவிவாணர் சொன்னதன்மை
ஏசிலது நம்மிடத் துண்டோ வெனச்சூழ
விகுளையர்கள் சிவிறிநிறைய
விட்டகுங் குமநீ ரிறைக்கவிரு கரையுநவ
மணிகொழித் தெறியுமும்பர்
ஆசிலமு தப்பெருக் கென்னவரு பொருநைநீ
ரம்மைநீ யாடியருளே
ஆதிரையி ஞர்மருவு மாதுகோ மதிதேவி
யம்மைநீ ராடியருளே.

(கு - ரை.) *இதன்கண் வனப்புறு பெண்களின் பத்துறுப்புக் களுக்குரிய யாற்றில் காணப்பெறும் ஒப்புப்பொருள்கள் பத்தும் நிரல் நிறையாக வமைத்துப் பாடப் பெற்றுள்ளன. அவை வருமாறு : "பாசி, கயல், வள்ளை, செவ்வாம்பல், செங்கிடை, பதும முகை, ஞெண்டு, வரால், கமடம், பவழக்கொடி ஆகிய பத்தும் முறையே கூந்தல், கண், காது, வாய், அதரம், தனம், முழந் தாள், கணைக்கால், புறவடி, செவ்விரல் ஆகிய பத்துறுப்புக்களுக் கும் ஒப்பாவன. பதுமமுகை - தாமரை மொட்டு. கமடம் - ஆமை. அரி-வண்டு. சூழ-ஆராய. ஏசில்-குற்றமற்ற. சிவிறி- நீர்தெளிக்கும் கருவி. ஆசில் - குற்றமில்லாத.* (அ௩)

கொண்டலை நிகர்த்தநின் கூந்தலினி யற்கைமண
மோடுகுற் றேவல்புரியுங்
கோதையர்கள் பூசியம யிற்சாந் தகிற்றூம
முங்கூடி யோடுநீடு

தெண்டிரைப் புலவுமா றித்தெய்வ வாசனை
திகாந்தவரை முட்டவானிற்
றிங்கடவழ் பொதியா சலத்தினின் றிவ்வுலகி
னிற்செறிந் திடுமானிடர்
பண்டையிற் செய்தபா வங்களை நிவிர்த்திபுரி
பரமகங் கைக்கு நேராய்ப்
பைங்கமுகு தாழைகழை யின்றலை கவிழ்ந்திடப்
பரிதிகனன் மேனிகுளிர
அண்டமீ திற்பரந் தெழுபொருநை நதிநனீ
ரம்மைநீ யாடியருளே
ஆதிரையி னூர்மருவு மாதுகோ மதிதேவி
யம்மைநீ ராடியருளே.

(கு - ரை.) பொருநையாற்றில் அம்மை முழுகுதலால் அம்மையின் கூந்தலிலுள்ள இயற்கை மணமும் தோழிமாரால் பூசப்படும் மயிர்ச் சாந்து முதலியவற்றால் ஏற்படும் செயற்கை மணமும் அதன்கண் கலந்து அந்நீரை மிக்க நறுமணமுடைய தாக்குகின்றது. அந்நீர் கடலிற் பாய்ந்து கடலின் புலால் நாற் றத்தை யொழிக்கும். கொண்டல் - மேகம். தெண்டிரை-கடல்; சினையாகுபெயர். திகாந்தம் - திசைமுடிவு. பொதியாசலம் - பொதியைமலை. நேர் - மிகுதி; கங்கையினும் சிறந்தது தண் டமிழ்ப் பொருநை. (அ௪)

கச்சையுங் கங்கணமு மிளிர்சடை கழுத்தணிக
லன்களுங் காதுகொடிய
கணமணிப் பஃறலைச் சேடன் குலத்தில்வரு
காகோ தராக்களாக
இச்சையுட னேபுனை ந் தெரியினிடை யாடியிடு
காட்டினிற் பொடிகள்பூசி
யிபவுரிமெய் போர்த்துவன் புலியுரிய ரைக்கசைத்
திட்டவர் சிரத்தினீரை

எச்சிலென் றேதள்ளி நினதுதமிழ் நாட்டினுள
யாவையும் பரிசுத்தமேல்
இட்டிடச் செய்துதெண் டிரையுவரை மாற்றியெவ்
வுயிருக்கு முணவதாகி
அச்சுதம தாயுலகை ரட்சணைசெய் பொருநைநீ
ரம்மைநீ யாடியருளே
ஆதிரையி ஞர்மருவு மாதுகோ மதிதேவி
யம்மைநீ ராடியருளே.

(கு - ரை.) இப்பாட்டின்கண் கங்கையினும் பொருநை சிறந்ததென்பதற்குரியகாரணம் காட்டப்பட்டுள்ளது. கங்கணம்-கைக்கடகம். காதும் - அழிக்கும். கணமணி - பெருத்த மணி. பஃறலை-பலதலை. சேடன் - பாம்பு. காகோதரராக்கள்-பாம்புகள். இடுகாடு - நன்காடு; சுடுகாடு. பொடி - வெண்ணீறு. (அ)

மதிமண் டலத்துவரை முட்டிமதி யுடன்மருவு
மறுவைத் துடைத்து விண்ணின்
வாழ்கின்ற வாரணமு மிங்குள்ள வாரணமு
மருவிவிளை யாடல்செய்யக்
கதிதங்கு கேசரியை ராசியிற் கேசரி
கலந்துகொண் டுறவுகொள்ளக்
ககனமுடி மீதோங்கு பொதியமுடி மேனின்று
கதிரமர ருலகினுள்ள
சுதைவந்து வார்ந்ததென வொழுகுவெள் ளருவிக
டொடர்ந்தொரு முகங்கொண்டுகீழ்த்
தொன்னிலம் மீதசுரர் மேதையா கியதுகள்
துடைத்துநற் சுத்திசெய்யும்
அதிர்கின்ற தாம்பிரவர் ணிப்புதிய வெள்ளநீ
ரம்மைநீ யாடியருளே
ஆதிரையி ஞர்மருவு மாதுகோ மதிதேவி
யம்மைநீ ராடியருளே.

(கு - ரை.) இதன்கண் பொருநையாற்று வெள்ளம் வானுலகை எட்டியதால் நேர்ந்த தன்மைகள் கூறப்படுகின்றன. வாரணம் - யானை. கேசரி - சிங்கம். ககனம் - வானுலகம். சுதை -அமிழ்து. மேதை -கள். (அசு)

வேறு

அங்கத் துயிரைத் தழுவியவா
ணவச்சேற் றினைமெய் யறிவெனுநீ
ராடிக் களைந்து பரிசுத்த
மாக்கி யழலிற் காய்ச்சியொளி
பொங்கித் திகழுந் தமனியம்போற்
பொலிய நினது திருவுருவிற்
புந்தி செலுத்து மடியர்சென்மப்
புணரி நீக்கித் திருவருளாம்
வங்கத் தேற்று மலரடியை
வணங்க வரந்தந் திடுமணியே
வாலி தாம்நன் முத்தமிரு
கரையு மலிய மகிழ்ந்துநல்குஞ்
சங்கத் திரள்சேர் கூழைநதி
தனில்நீ ராடி யருளுகவே
சங்க ரேசர் பாலுறையெந்
தாய்நீ ராடி யருளுகவே.

(கு - ரை.) இப்பாட்டின்கண் ஆருயிர்களைப் பண்டே புல்லிய ஆணவச் சேற்றினைத் திருவடியுணர்வாம் தெய்வநீரால் கழுவித் தூய்மையாக்கிப் புடம்போட்ட பொன்போல் மிளிரச் செய்து (கோமதியம்மை)நின் திருவுருவில் நாட்டஞ் செலுத்துவித்து மெய்யடியராக்கி அவர்தம் பிறவிப் பெருங்கடலைக் கடத்துவதற்கு நின் திருவடிப் புணையாம் தோணியினை நல்கிப் பேரின்பப் பெருந்துறைக்கண் ஏற்றியருளுகின்றனை; அத்தகைய வரந் தந்தருள வேண்டுமென்பது குறிக்கப்படுகின்றது. (அஎ)

பனிதோய் முகில்வா ரிதிநீரிற்
படிய நன்னீ ராகுதல்போற்
பணியா விரும்பு பரிசனவே
தியினற் பசும்பொ னுவதுபோல்
நனிநீ படியுந் தன்மையினன்
நாகர் மனிதர் படியினவர்
நாள்நாளுஞ்செய் தீநீரை
நன்னீ ராக்கி யின்னிலத்தில்
இனிவந் துதித்து மரியாம
லிகமும் பரமும் விரும்பாமல்
யென்று முளதாய் நித்தியமா
யிலகு ஞான வானந்தத்
தனிவீ டளிக்கு நாகசுனை
தனில்நீ ராடி யருளுகவே
சங்க ரேசர் பாலுறையெந்
தாய்நீ ராடி யருளுகவே.

(கு - ரை.) *இதன்கண் கோமதியம்மை நாகசுனைக்கண் படிந்தருளும் தன்மையினல் அந்நீர் சிவபுண்ணிய நீராய்த் திகழ்கின்றது. அத்திருத்த நீரில் விண்ணவர் மண்ணவர் ஆகிய மன்னுயிர்கள் நின்திருவடியினை நினைந்து திருவைந்தெழுத்தோதி முழுகித் தூயராயின் அவர்தம் புன்மைகளனைத்தும் போயகன்று நன்மைகளனைத்தும் நனிமல்கி இம்மை மறுமை ஆகிய நிலையிலா வாழ்க்கையில் மனம் செல்லாது தனி வீடெய்துவர் என்பது கூறப்படுகின்றது.*

மரியாமல் - இறவாமல். இகம்-இம்மை. பரம் - மறுமை.

(அஅ)

நினது கணவர் தலைமீதி
னெடுநா ளிருந்த மாற்றளாய்
நெஞ்சி னினையா தேதோய
வந்த நேய மதனையுன்னி

வனச நீல முதலான
மலரைத் திரைக்கை யால்வாரி
வணங்கு மடியார்க் கருளுதவு
மலர்மெல் லடியி லருச்சித்துத்
துனையுஞ் சங்கத் திரளோசை
துதியாய்த் துதித்துக் கங்கைமங்கை
தொண்டு புரிவான் கண்டுமகிழ்
வாகித் தூய வுளத்திரங்கித்
தனமு மணியுந் தருங்கூழை
தனில்நீ ராடி யருளுகவே
சங்க ரேசர் பாலுறையெந்
தாய்நீ ராடி யருளுகவே.

(கு - ரை.) இப்பாட்டின் கண்ணும் தற்குறிப் பேற்ற அணி காணப்படும்: சிவபெருமான் திருத்தலையிலிருக்கும் சலமகள் அம்மைக்கு மாற்றாளாவள். நீ (கோமதியம்மை) அதனை நினையாது முழுகவந்ததைக் கண்டு அவள் தாமரை, நீல முதலான நறுமலரை அலைக் கையாலெடுத்து நின்திருவடியில் அருச்சித்து, விரைந்த செலவினையுடைய சங்கக்கூட்டத்தின் ஓசையால் உள மகிழ வாழ்த்தி வணங்குகின்றனள். அதனால் பொன்னும் மணியும் தருகின்ற கூழையாற்றில் ஆடியருளுக.

வனசம் - தாமரை. துனை - விரைவு. தனம்-பொன். மாற்றாள்- கணவனுக்குப் பின் முறை வதுவையாய் வருபவள். (அசு)

முனமே கங்கை தனைமுடிமேன்
முக்க ணுதர் சுமந்தபகை
முற்று துளத்திற் கொண்டூடல்
வைத்தா யின்று முளரிமலர்
அனைய திருச்செஞ் சேவடியா
லவள்பா னடந்து நீதோயில்
அண்ண லுடனே யூடல் செய்தா
லன்று நின்பா தோதகமென்

றினைத லிலாதா தரித்தெதிர்நின்
றெதிருத் தரமுஞ் சொல்வாரென்
றேமாப் படைந்து மனக்கலக்க
மின்று தவிர்வா ளிமையரசன்
தனையை யேதண் கூழைநதி
தனில்நீ ராடி யருளுகவே
சங்க ரேசர் பாலுறையெந்
தாய் நீராடி யருளுகவே.

(கு - ரை.) இப்பாட்டின்கண்ணும் தற்குறிப்பேற்ற அணி யுள்ளது. அம்மை கங்கையாகிய மாற்றாளின்கண் இறை கூடினார் என்று ஊடினள். அதை மறந்து அம்மை அதே கங்கையில் தோய்கின்றனள். மேலும் ஊடல் நேரின் இறைவன் அம்மையைப் பார்த்து உன்னுடைய திருவடி பட்டுப் புனிதமாய தன்றோ அக் கங்கை என்று கூறி ஊடல் தீர்ப்பர் என்பதாம்.

தோயில் - முழுகினால். பாதோதகம்-திருவடிபட்ட நீர். ஏமாப்பு - இறுமாப்பு; களிப்பு. முக்கணுதர்-மூன்று திருக்கண்களையுடைய தலைவராம் சிவபெருமான். (கூ0)

வானத் துருமிற் பிளிறொலியும்
வளருந் தாலப் புழைக்கரத்து
வண்டு மூசு மிருகவுளும்
வாக்கு மதவாற் றின்னொலியு
மீனக் கடலி னொலியடக்கும்
வேழக் குழாமுங் கதிர்ப்புரவி
மேய நிறத்தைப் பசும்புலென
விரும்பி விண்ணின் மேற்றாவச்
சேனைத் தலைவ ரூர்ந்துவருந்
திரள்வெம் பரிக ணிறைவீதி
சிறந்து தந்த நகரமெனச்
செல்வ மலியும் வரராசைத்

தானக் கிளியே கூழைநதி
தனில்நீராடி யருளுகவே
சங்க ரேசர் பாலுறையெந்
தாய்நீ ராடி யருளுகவே.

(கு - ரை.) *தெருவில் நிறைந்துவரும் யானைக் கூட்டங்கள் பிளிறு மொலி இடிபோன்று காணப்படும். அவற்றினுடைய இரண்டு காதுகளின் வழியாக வரும் மதநீர்ப் பெருக்கின் ஓசையும் அப் பிளிற்றொலியும் ஒன்று சேர்ந்து கடலொலியை யடக்கும். வானத்தை யளாவத் தாவிச் செல்லுங் குதிரைகள் கதிரவன் தேரில் கட்டப்பட்ட எழுநிறக் குதிரைகளில் பச்சைநிற முள்ளதும் ஒன்றாதலால் அதனைப் புல்லெனக் கருதி உண்ணச் செல்லுமாம். இத்தகைய யானை குதிரைகள் நிறைந்து செல்லும் வளஞ்சார் வனப்பமைந்தது தெரு.*

பிளிறு - யானை முழக்கம். வாக்கும் - ஊற்றும். மேய- பொருந்திய. ஊர்ந்துவரும் - ஏறிச் செலுத்திவரும். **(கக)**

௧௦. ஊசற் பருவம்

[இஃது இருபத்தொராவது திங்களில் நிகழ்வது. அது பிள்ளையை ஊசலில் ஏற்றிவைத்துத் தோழியர்கள் ஆட்ட ஆடும் நிகழ்ச்சியாகும்.]

முதுமறைக ளன்கினையு நான்குவட மாக்கியுப
நிடதமுடி வாம்பலகையின்
மூட்டிப் பொருத்தியத னடுவிருந் துனதருட்
சத்திகண முன்னுந்திட
இதுவது வெனுஞ்சுட்டி லாதமெஞ் ஞானவா
காயவரை யேகியாடும்
யெம்பிராட் டியாங்கள் பேதைமையி னுற்செய்த
விவ்வூச லின்மகிழ்ந்து
கதுவுறு மனத்தினு லாடுவது தேவரமு
தோடுகண் ணப்பனெச்சில்
கட்வுணிக ராய்க்கொள்ளி னீகொள்ள னீதியன்
ஞேகமழ் புனைச்சோலையிற்
புதுமது திரண்டொழுகு கூழைநா யகிதிருப்
பொன்னூச லாடியருளே
பொற்றவர் தரித்தவரொ டுற்றகோ மதியம்மை
பொன்னூச லாடியருளே.

(கு - ரை.) *திருவருளன்னை பழமறை நான்கினையும் நான்கு வடமாகவும், மறைமுடிபினைப் பலகையாகவும் கொண்டு அதனடுவில் வீற்றிருந்து தன் அறிவாற்றல்கள் ஆட்ட அருள் வெளியில் இன்பக் கூத்தாடும் இயல்பினள்.*

சுட்டிலாத - வரையறுத்துச் சொல்லொணாதை. பேதைமையால்-அறிவுத் தாழ்வால். கதுவுறு மனம் - பற்றுக்கொள்ளு மனம். பொற்றவர் - பொன்மலையில். **(௬௨)**

வேதனின தருளினு லெண்பத்து நான்கிலக்
கம்யோனி பேதமாக
விதவிதம தாய்ச்சிருட் டித்தவுயிர் செய்தவினை
வழியிக பரத்தினுக்கும்
பேதமுறு போகத்தை யூட்டிவைத் துச்சூத்திர
தாரியா யுடலினின்று
பேருலக ரறியாம லாட்டும் பராசத்தி
பெய்முகில்க டமையரும்புஞ்
சூதவன மேல்வதித னுன்முகில் தரித்தவே
ணிக்கடவு ளென்று துன்னுஞ்
சுடர்மணி நிறத்தகுயின் மாரனைப் பொரவாவெ
னத்தொனி புரிந்தழைக்கும்
போதுசெறி சோலைசூழ் வரராசை யன்னைநீ
பொன்னூச லாடியருளே
பொற்றவர் தரித்தவரோ டுற்றகோ மதியம்மை
பொன்னூச லாடியருளே.

(கு - ரை.) *முதல்வரியில் "உரைசேரும் எண்பத்து நான்கு நூருயிர" யோனி பேதப் படைப்புக் கூறப்படுகின்றது. சிவ பெருமான் திருமுடியில் நான்கு முகில்கள் தங்கியுள்ளன. மாமரச் சோலையிலும் முகில்கள் தங்கியுள்ளன. அதனால் அச்சோலை சிவ பெருமானை யொத்துக் காணப்படுகின்றது. இதனைக் கண்ட நீல மணி போலும் குயில்கள் காமனைச் சிவபெருமானுடன் பொர அழைப்பதுபோல் பெருமுழக்கம் முழக்குகின்றன.*

வேதன் - படைப்போன். பேதமுறு - வேறுபாடுறுகின்ற. சூதவனம் - மாஞ்சோலை. சுடர்மணி - நீலமணி. **(௬௩)**

கடையர்கடை சியர்முகங் கண்காது வாயைக்
கடுத்தகஞ் சமுநீலமுங்
கவின்வள்ளை யல்லியுங் கடிதுமென வேகடாக்
கட்டியுழு மலமுகத்திற்

கடையிஞல் வேரகழ்ந் தின்னுமுளே யாவகை
பரம்புதட விப்புதைத்துப்
பைங்கூழ் வளர்த்திடும் பணையினிற் சங்கம்
பரிந்தீன்ற முத்தம்வாரி
இடையொடிய விளமுலை தடித்துவள ராப்பேதை
யேழையர்கள் சிற்றிலாக்கும்
இனவாழை பூகம்ப லாத்தென்னை மாத்தருவின்
ணிரவிக்கு மேனிழலதாய்ப்
புடைமருவு வரராசை யம்பதியில் வாழம்மை
பொன்னூச லாடியருளே
பொற்றவர் தரித்தவரொ டுற்றகோ மதியம்மை
பொன்னூச லாடியருளே.

(கு - ரை.) கடையர்-உழவர். கடைசியர்-உழவப்பெண் கள். இப் பெண்களின் முகம், கண், காது, வாய் ஆகிய நான் குறுப்புக்களுக்கும் ஒப்புமுறையே தாமரை, நீலம், வள்ளை, அல்லி என்பனவாம். இவற்றை உழவர்கள் இன்னும் முளையா வகை களைந்தெறிவர். கடுத்த-ஒத்த. அலமுகம்-கலப்பைமுகம். (கூ)

நினதுசெந் தாமரைத் தாளினை நிகர்த்தமா
ணிக்கநிரை யாய்க்குயிற்றி
நீளொளி பரப்புபல கையின்மீ துனகையொத்த
நித்தில வடம்புனைந்து
கனகவரை வில்லர்புய மனையபவ ளந்தாணு
நாட்டிநின் காயமொத்த
கதிர்மர கதத்தினி னிழைத்தவுத் திரமிசைக்
கட்டிநின் மயமதாக
வனையுமிவ் வூசன்மதி மண்டலந் தொட்டாட
மகிணருள மூசலாட
மற்றுள சராசரத் துயிர்களு முவந்தாட
மாடமுடி மேல்விண் மணியைப்

புனையும்வர ராசைவரை ராசனருள் தேவிநீ
பொன்னூச லாடியருளே
பொற்றவர் தரித்தவரொ டுற்றகோ மதியம்மை
பொன்னூச லாடியருளே.

(கு - ரை.) விழுமிய முழுமுதற் சிவன் எல்லாப்பொருள் களுடனும் நீக்கமின்றி நிறைந்தியைந்து அவற்றை இயக்கியருள் கின்றனன். அவைகளும் இயங்கியாடுகின்றன. அங்ஙனம் சிவ பெருமான் அவற்றை ஆட்டினும் அவன் ஆடுவதில்லை. அதற்குப் பொருத்தமான வொப்பு ஊஞ்சலாடுவதே. ஊஞ்சலாடுபவன் ஊஞ்சலின்மேல் வீற்றிருப்பினும் அவன் ஆடுவதில்லை. அவ் வூஞ்சல் மட்டுமே ஆடுகின்றது. அக்குறிப்பு இப்பாட்டின்கண் காணப்படும். அம்மை திருவூசலின்மேல் வீற்றிருந்து தோழியர் கள் அவ்வூசலை ஆட்ட ஆடுகின்றனள். அதனைக் கண்டு சிவ பெருமானின் திருவுள்ளமும் களிப்புமிகுதியால் ஆடுகின்றது. சிவபெருமானின் திருவுள்ளத் திருக்குறிப்பின் வழியே திருவரு ளாகிய திருவாணை*யின் இவர்ந்தூர்தலென்னும் அதிட்டான வாயிலாக அறிவுள்ள உலகத்திற்கும் அறிவில் உலகத்திற்கும் இயக்கம்-புடைபெயர்ச்சி நிகழ்கின்றது. இறைவன் திருவாணை யுடன் இயைந்து நிற்கத் திருவாணை உயர்திணையுடனும், அஃறிணையுடனும் இயைந்து நிற்க அவை இயங்குகின்றன என்பதை வரும் ஒப்பின் வாயிலாகக் காண்பாம் "மகிணருள மூச லாட" என்பது திருவுள்ளத் திருக்குறிப்பாகும். அம்மை திருவரு ளாகும். தோழியர் உயர்திணையாகும். ஊசல் அஃறிணையாகும். ஆட்டம் இயக்கமாகும். இக் குறிப்பினை ஒரு வெண்பாவினுற் றருதும் :

ஈங்கூசல் அஃறிணையாம் எண்ணும் உயர்திணையும்
பாங்குசெறி தோழியராம் பண்புடனே—ஓங்குநிறை
அம்மை திருவருளாம் அப்பன் மகிணனும்
செம்மையாட் டம்மியக்கம் தேறு.

நிகர்த்த-ஒத்த. குயிற்றி-பதித்து. நகை-பல். நித்திலம்-முத்து. கனகம்-பொன். வரை-மலை. தாணு-தூண். மதி மண்டலம்-திங்கள்மண்டலம். (கூ௫)

*அவையே. சிவஞானபோதம், சூத்திரம் - உ.

களபமுலை மாதரா ரிகுளைய ருடன்காத
லுறுபொய்த லாடவவர் தங்
கமழகிற் றூமமும் விரைநறுங் கோதையு
மகலாத கரியகுழலை
இளநகையை யதரத்தை நீருண் டெழுந்தகா
ரிணர்முல்லை கோபமென்ன
வெழின்மஞ்ஞை சிறைவிரித் தாடியிள வேனிலைக்
கார்கால மென்ன வெண்ணும்
வளமருவு சோலைசெறி வரராசை யம்பதியில்
மனமொழிமெய் மூன்றுமொன்றி
வன்னியிடை மெழுகென்ன வுருகியுரு கிப்பழைய
வழியடிய ரன்புகந்து
புளகிதமு றப்பரவு துளபமுகில் சோதரீ
பொன்னூச லாடியருளே
பொற்றவர் தரித்தவரொ டுற்றகோ மதியம்மை
பொன்னூச லாடியருளே.

(கு - ரை.) குழல், நகை, அதரம் மூன்றும்போல் விளங்குவன கார், முல்லை, கோபம் என்பன. கோபம் - தம்பலப்பூச்சி. இணர் - கொத்து. புளகிதம்-மயிர்ச்சிலிர்ப்பு. சோதரி-உடன் பிறந்தாள். திருமாலுக்குத் தங்கையென்பது தத்துவ முறையானமைவது. (கக)

வள்ளநிறை பாலமுது வெள்ளனங் கிள்ளைகட்
கூட்டிமட மொழிபயிற்று
மயிலன மடந்தையர்க ளுபரிகையின் மீதுலவி
வாதா யனத்தருகினில்
வெள்ளொளி பரப்பிவரு பிள்ளையம் பிறையைமிளிர்
மென்கரத் தாலெடுத்து
வின்னுதலை யொப்பென்றும் நடுவிற் களங்கம்விரை
கமழ்நான திலகமென்றும்

எள்ளரிய கவிவாண ருவமித்தல் சரிவிண்ணி
னேகென விடுத்து மகிழும்
இனமணி யிழைத்தமா ளிகையுமுப வனமீ
திருந்துநறை யுண்டுபாடும்
புள்ளொலியு மருவுபூ கயிலாய நாயகீ
பொன்னூச லாடியருளே
பொற்றவர் தரித்தவரொ டுற்றகோ மதிதேவி
பொன்னூச லாடியருளே.

(கு - ரை.) இப்பாட்டின்கண் வானளாவ உயர்ந்த மாடங்களின் வனப்புக் கூறப்படுகின்றது. மேன்மாடத்து வீற்றிருக்கும் பெண்கள் தங்கள் உபரிகையின் சாளரத்தின் அருகில் நிற்கும் பிள்ளைத் திங்களைக் கையிலெடுத்து அது புலவர் கூறும்படி தங்கள் நெற்றிக்கும் பொட்டுக்கும் ஒப்பாக விருக்கின்றதா என்று சரிபார்த்து விட்டுவிடுகின்றனர் என்னுங் குறிப்புக் காணப்படுகின்றது. பிள்ளைத்திங்கள் - எட்டாம் பிறை. இது பெண்களின் நெற்றிக்கு ஒப்பு. அதன்கண் காணப்படும் களங்கம் பொட்டுக்கு ஒப்பு. எனவே, பொட்டணிதல் நெற்றிக்குச் சிறப்பளிப்பதாகும். இது "செம்பொ னார்தில கம்முல குக்கெலா, நம்பனும நமச்சிவாயவே" என்பதனுல் விளங்கும்.

மயிலன - மயிலன்ன; மயிலையொத்த. வாதாயனம் - சாளரம்; மண்டபம். உபரிகை - மேன்மாடம். உபவனம் ஊர்சூழ் சோலை. (௬௭)

நன்னில மகட்குமுக மன்னசெந் தாமரை
யலர்ந்தபணை யூடெழுந்த
நறியசெஞ் சாலிகள் விளைந்தகதி ரூடுமே
தித்திரண டந்துழக்கித்
துன்னுகதிர் மேய்ந்துகன் னற்படப் பையினிற்
றொடக்குவே லியைமுறித்துச்
சூழலுட் சென்றுகடை வாய்குதட் டியபோது
சுடர்முத் துதிர்ந்துமலிய

மன்னுமக் கன்னலை முறித்தருந் திச்சிலவன்
மேதிகள் வயற்குளேகி
வண்முத்தம் வாயினி லுதிர்த்திடக் கண்டிடம்
மாறிவரு முத்தநோக்கிப்
பொன்னுலவு மள்ளர்கள் வியக்கும்வர ராசையுமை
பொன்னூச லாடியருளே
பொற்றவர் தரித்தவரொ டுற்றகோ மதியம்மை
பொன்னூச லாடியருளே.

(கு - ரை.) இதன்கண் வயிலில் செஞ்சாலி நெற் கதிர்களை மேய்ந்த எருமைகள் பக்கத்திலுள்ள கரும்புத் தோட்டத்து வேலியை முரித்து உட்புகுந்து அசைபோட்டன. அப்பொழுது சாலிமுத்துக்கள் உதிர்ந்தன. கரும்பை முரித்துத்தின்ற சில எருமைகள் வயலில் வந்து அசைபோடுங்கால் கரும்பு முத்தை உதிர்த்தன. இதனைக்கண்ட மள்ளர்கள் கரும்பின் முத்து வயலில் எப்படி வந்ததென்று மருண்டனர் என்னும் குறிப்புக் காணப்படுகின்றது.

பணை - பண்ணை ; வயல். மேதி-எருமை. கன்னல் - கரும்பு.

(கஅ)

வாதிட்ட சமணர்களை வையைநதி நீரிலும்
வன்னியிலு மெழுதியிட்ட
வண்டமிழ்த் தேவார மானகவி யால்வெல்ல
மாமணி யிழைத்தகிண்ண
மீதிட்ட பொற்றனத் தமுதருந் திக்கௌணி
யக்குலத் தினிலுதித்த
மெய்ஞ்ஞான சம்பந்த ரைக்குகனை வேழமுக
னைப்போல் வளர்த்த மின்னே
ஏதிட்ட மானபொரு ளென்றுபழ வடியருக்
கெண்ணுமு னளிக்குநிமலீ
யிகபரத் தாசையை யிகந்தபொதி யத்தவ
னெழுந்தமதி தோறும்வந்து

போதிட் டருச்சனைசெய் வரராசை யன்னை நீ
பொன்னூச லாடியருளே
பொற்றவர் தரித்தவரொ டுற்றகோ மதியம்மை
பொன்னூச லாடியருளே.

(கு - ரை.) இதன்கண் அம்மை ஆளுடைய பிள்ளையாருக்குப் பாலமுதூட்டியமை சமணர்களுடன் வழக்கிட்டு வெல்லத் தேவாரம் அருளிச்செய்யும் பொருட்டேயாம். அத் திருநெறிய தமிழ் தீயினும் நீரினும் அழியாது நிலைபெற்றுச் செந்தமிழ்த் திருமறையின் சிறப்பையும் அம் மறையால் மட்டுமே பெறப் படும் ஒருவனும் சிவபெருமானின் சீர்மையினையும் அன்றும் இன்றும் என்றும்நின்று விளக்கும் நீர்மையது.உலகப்பொருள்கள் காற்றுத் தீ நீர் ஆகிய இவற்றால் அழிவன. தமிழ் இவற்றால் அழியாது இவற்றை வெல்லும் வீறுடைய தென்பதை மெய்ம்மை யாகக் காட்டும் விழுத்தகு நிகழ்ச்சியே பாண்டியன் வெப்பு, தீ, நீர் இவற்றான் உணர்த்தப்பட்ட தமிழ்மறை நிகழ்ச்சியாகும். பாண்டியன் வெப்பு ஊற்றுணர்ச்சிக் கன்றிக் கட்புலனுக் கெய்தாமையான் காற்றுக் குறிப்பாகும்.

வன்னி - தீ. ஏதிட்டமான - விருப்பமான் எதுவும். (கக)

சேணிற் பொலிந்தமதி கதிரிரவி நாட்குலஞ்
செம்பொன்மக மேருவென்னத்
தேர்ந்துலவ விரணியத் தாற்றிருந் தியதகடு
சேர்த்துவேய்ந் திட்டமாடத்
தூணிற் பொலிந்ததோ கையர்கள்சித் திரநிரை
துணைக்கணிமை யாதுசூடுந்
தொடையல்வா டாதவை யறிந்துதம் மினமாத
ராமெனச் சுவணவுலக
மாணுற்ற மடவியர்கள் வந்துபார்த் திம்பரின்
வதிந்ததப தியர்கள்கையின்
மாட்சிமையை யதிசயிக் குந்தெய்வ வரராசை
மாநகர் புரந்தமயிலே

பூணிற் பொலிந்ததன வாவுடைக் குமரிநீ
பொன்னூச லாடியருளே
பொற்றவர் தரித்தவரொ டுற்றகோ மதியம்மை
பொன்னூச லாடியருளே.

(கு - ரை.) இப்பாட்டின்கண் சிற்பிகளின் கைத்திறமை யைப் பொன்னுலக மாதரார் கண்டு வியந்து பாராட்டுதல் குறிப்பிக்கப்படுகின்றது. அஃதாவது மேன்மாடத்துத் தூணில் கைவல் சிற்பியரால் செதுக்கப்பட்ட வனப்புமிக்க பெண் ஓவி யத்தின் கண்கள் இமைத்தில; சூட்டப்பட்ட பூக்கள் வாடல. இவற்றால் பொன்னுலக மாதராகிய அரமகளிர் அப் பெண் ணோவியங்களைத் தங்கள் இனமெனக் கருதியளவளாவ வந்தனர். வந்து ஓவியம் எனக் கண்டனர். கண்டதும் மருண்டனர். மருண்டு சிற்பிகளை வியந்து சென்றனர். பண்டைக்காலத்துக் கைவல்ல சிற்பியர்களின் திறங்களெல்லாம் திருக்கோவிற் சிற்பங் களாகத் திகழ்கின்றன.

சேண் - தொலைவு. நாட்குலம்-நட்சத்திரக்கூட்டம். இர ணியம்-பொன். தொடையல்-மாலை. தபதியர்கள்-சிற்பிகள். கையின் மாட்சி-கைத்திறமாண்பு; வேலைப்பாடு. (க00)

தாரணி கருங்குழலு மீரெண் கலாநிதி
தனிற்றிகழு மெழில்வதனமுந்
தனுவைநிகர் நுதலுமிரு காதிலடி யார்குறை
தனைத்தவிர்த் தாடியென்ன
ஈரமொ டடிக்கடி யுரைத்திடச் செல்வதென
வேகுமிரு கருணைவிழியு
மெம்பிரா னுள்ளத்தி னினிதுவப் புறமலரு
மிணர்முல்லை யனைய நகையும்
வாரணி திருத்தனமு மணியணி நிரைத்தகாஞ்
சிக்கிசையும் வல்லியிடையும்
வனசமல ரைப்பொருத திருவடியு மரகதத்
திருமே னியும்மலிந்த

பூரண சௌந்தரீ வரராசை யன்னைநீ
பொன்னூச லாடியருளே
பொற்றவர் தரித்தவரொ டுற்றகோ மதியம்மை
பொன்னூச லாடியருளே.

(கு - ரை.) இப் பாட்டின்கண் கோமதியம்மையின் சொல்லவும் எண்ணவும் ஒண்ணு வனப்பமை திருவுருவினை அணிபெற ஓதுகின்றனராசிரியர். திருமுகம், திருநுதல், திருவிழி, திருநகை, திருமுலை, திருஇடை, திருவடி, திருமேனி ஆகிய எண்பேருறுப்புக்களை அவ்வவற்றிற்குரிய சிறப்புடன் குறிக்கப்பட்டிருப்பது காண்க. இத் திருப்பாட்டினுலும், இத் திருப்பாட்டைத் திருக்கடைக் காப்பாகக்கொண்டிருக்கும் இந்நூலினுலும் ஓதுவார், கேட்பார். உன்னுவார், உவந்தெழுதி நிலைப்பிப்பார் எண்பெரும் செல்வமும், எட்டுவான்குணமும் தட்டின்றி எய்தி என்றும் மாறு இன்புடன் வாழ்வாரென்னும் இயைபெடுத்துக் கூறும் குறிப்பே எட்டுறுப்புக்கள் கிளர்ந்தெடுத் தோதப்பெற்றன என்க.

தார் - மாலை. குழல்-கூந்தல். ஈரெண்கலாநிதி - திங்கள். ஈரெண்கலை-பதினுறுகலை. வதனம்-முகம். தனு-வில். நிகர்-ஒப்பு. நுதல்-நெற்றி. ஆடி-ஆள்+தி-ஆள்வாயாக. ஈரம்-அன்பு. கருணை - பெருந்தண்ணளி. விழி-கண். நகை-பல். வார்-கச்சு. தனம் - முலை. காஞ்சி - இடையிலணியும் அணி. வல்லி-கொடி. வனசம் - தாமரை. மரகதம் - பச்சை. சௌந்தரீ - அழகுடையவளே! (க0க)

காஞ்சி - எண்கோவை. இவ்வுண்மை வருமாறு:

"காஞ்சி மேகலை கலாபம் பருமம்
விரிசிகை மாத ரிடையணி எனப்படும். அவற்றுள்,
காஞ்சியெண் கோவை எழுகோவை மேகலை
கலாபம் நானன்கு பருமம் பதினெட்டு
விரிசிகை யெண்ணென்கு கோவை யென்ப."

—பிங்கலம், ககசக.

கோமதியம்பிகை பிள்ளைத்தமிழ்

மூலமும் உரையும்

முற்றுப்பெற்றன.

———

செய்யுள் முதற்குறிப்பு அகரவரிசை

[எண் : பக்க எண்]

